Número 50

Febrer de 2001

el butlletí de veterinària

©Susanna Sáez

Trichinelosi i Porcs Senglars

La Responsabilitat del Veterinari en el Control de les EET

Medicaments Veterinaris

SOS Galgos

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Entri en els mercats financers per la porta gran

BSmarkets.com, el camí més ràpid cap a les seves inversions

BSmarkets.com és el nou portal financer del Grup Banc Sabadell que li donarà accés instantani a tota la informació sobre els mercats financers i les borses nacionals i internacionals i li permetrà prendre les seves decisions d'inversió d'una manera còmoda i senzilla.

A **BS**markets.com tindrà també a disposició seva un servei de *broker on line* mitjançant el qual podrà comprar i vendre valors tant de la borsa espanyola com de les borses internacionals, amb la màxima rapidesa, eficàcia i confidencialitat.

tecnoCredit
www.tecnocredit.com

COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE LA PROVINCIA DE BARCELONA

BancSabadell
www.bancsabadell.com

Sabadell MultiBanca
www.bancsabadell.com

Solbank
www.solbank.com

BancoAsturias
www.bancoasturias.com

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

REVISTA DEL COL·LEGI DE VETERINARIS DE BARCELONA

Núm. 50
ANY 2001
FEBRER

Redacció i coordinació:
Consell de Redacció: Junta COVB
Coordinació-Redacció:
Montse Pérez i David Quesada

Edita:
Col·legi de Veterinaris de Barcelona
Av. República Argentina, 21-25
08023 BARCELONA
Telèfon: 93 211 24 66
Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es
http://www.covb.es

Exemplar gratuït per als col·legiats

Dipòsit Legal: B-43.999-96

PAPER ECOLÒGIC
- Impressió Digital -

Aquesta publicació és plural i oberta a totes les opinions lliurament expressadas. Els articles signats solament expressen l'opinió dels seus autors.

SUMARI

Trichinelosi i porcs senglars 4

La responsabilitat del veterinari en el control de les EET 8

Medicaments veterinaris 12

Com tenir èxit en la inserció laboral 24

Conveni laboral 27

SOS Galgos 31

EDITORIAL

Una mirada a través del Burka

No es intención de este editorial frivolizar sobre lo que constituye un ejemplo de la intransigencia, la represión y la falta total de respeto de unas personas hacia otras.

Cuando vemos las fotografías de las mujeres afganas, no es difícil imaginar cómo se ha de ver el mundo a través de la rejilla de su vestimenta, el burka. Si no fuera porque es algo impuesto, mirar las cosas tras él tendría la ventaja de observar con detenimiento sin ser visto, avizorar, intentar escudriñar la realidad.

Viene esta reflexión al hilo de la visión que, desde su posición un tanto profana, pueden tener los veterinarios de pequeños animales, mayoritarios en nuestro Colegio, acerca de la situación actual de sus colegas de la función pública, intentando descubrir cómo se ha podido llegar hasta aquí. Dicho de otro modo, cómo de aquellos polvos han surgido estos lodos.

Ven y miran cómo hace años las reestructuraciones se hicieron sin tener en cuenta la realidad del momento y las necesidades futuras.

Ven y miran cómo las normativas comunitarias, nacionales y autonómicas han sumergido a sus compañeros en la burocracia, aislándoles de lo que era realmente su función.

Ven y miran cómo los problemas se solucionan por parte de algunos políticos con un mirar para otro lado y el recurso fácil del "aquí no pasa nada". En el caso de la Encefalopatía Espongiforme Bovina (EEB), por ejemplo, una actitud previsora hace años ante lo que era la punta del iceberg nos hubiera evitado tanto desatino actual.

Ven y miran cómo luego todo se intenta arreglar a golpe de orden o de decreto, algunos de ellos poco afortunados e innecesarios. Eso sí, entonces se exige la firma y el compromiso del veterinario/a, más que nada para eludir responsabilidades; ya se sabe, si pasa algo, siempre se dispara hacia abajo. Todos a correr, algunos a sufrir coacciones y unos pocos a hacerse los listos.

Ven y miran cómo bastarían doscientos veterinarios en paro, con ganas y capacidad de trabajo, para cubrir las necesidades de las explotaciones ganaderas. Seguimos aplicando criterios economicistas a la sanidad.

Aún estamos a tiempo de dotar a las oficinas comarcales del personal que necesitan; de exigir un veterinario responsable en cada explotación ganadera; de controlar más eficazmente los Libros de Explotación y de Residuos. Que por lo menos los desastres sirvan para algo.

Los pueblos que no aprenden de sus errores, están condenados a repetirlos.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Trichinelosis y jabalíes

Juan Gutiérrez Galindo

Catedrático de Parasitología y Enfermedades Parasitarias de la Facultad de Veterinaria de la Universidad Autónoma de Barcelona (UAB)

Hasta la mitad de la década de los años 70 y debido a las estrictas medidas de inspección de la carne de cerdo instauradas hace 150 años, la trichinelosis había descendido considerablemente en todo el mundo, sobre todo en Europa y Estados Unidos. Sin embargo, a partir de este momento, la enfermedad ha ido resurgiendo y otra vez es una amenaza no sólo en los países en desarrollo sino también en los desarrollados. Por otra parte, las posibles razones para el incremento de la infección en el hombre pueden ser un mejor conocimiento de la enfermedad, los cambios en los hábitos de los consumidores con un mayor consumo de carne de caza y la explosión de la población de jabalíes debido, entre otras razones, a la disminución de la población rural humana.

La proliferación de jabalíes y las pequeñas explotaciones porcinas en el ámbito rural son los principales focos epidemiológicos de trichinelosis en España

La trichinelosis es una enfermedad incluida en la lista B de la Oficina Internacional de Epizootias. Está producida por nematodos del género *Trichinella*, del que en la actualidad se describen siete especies y tres genotipos relacionados con algunas de las especies (Tabla 1).

En la Península Ibérica conviven *Trichinella spiralis* que es parásita del cerdo, jabalí y rata sobre todo, aunque se ha visto en otras especies animales como en perro y gato y cualquier mamífero depredador o carroñero, y *T. britovi* que es la especie autóctona. Básicamente parasita a cánidos como zorro y lobo y a jabalíes y otros carnívoros y omnívoros silvestres y sólo de forma ocasional llega al cerdo doméstico. En las zonas endémicas se pueden encontrar ambas especies tanto en jabalíes como en cerdos explotados en régimen de montanera o en las pequeñas explotaciones familiares de ámbito rural.

En el género *Trichinella* la transmisión se realiza por ingestión de músculos que contengan larvas del parásito. En el intestino delgado de los hospedadores, las larvas se desarrollan hasta machos y hembras adultos y éstas últimas, que son vivíparas, eliminan larvas (figura 1) que por vía circulatoria llegan hasta las fibras musculares donde se localizan y producen los quistes característicos (figura 2) (excepto en las dos especies que no dan lugar a quistes). Aunque es raro, se pueden encontrar en otras localizaciones como hígado y otros órganos.

Tiene gran importancia el conocimiento de los ciclos epidemiológicos de la enfermedad, que pueden ser de dos tipos:

1. **Doméstico o sinantrópico.** Es dependiente del hombre y su cultura zootécnica. Tiene dos variedades:
   - **Urbano.** Se desarrolla exclusivamente en el cerdo doméstico o entre el cerdo doméstico y animales sinantrópicos (rata gris, perro, gato, etc.). Es característico de *Trichinella spiralis.*
   - **Rural.** Se desarrolla cuando los cerdos se explotan de forma extensiva, en contacto con la fauna silvestre, como ocurre con el régimen ibérico de montanera. Aquí se disemina *T. spiralis* en el medio dilvestre y *T. britovi* puede llegar hasta el hombre.
2. **Selvático o natural.** Son hospedadores potenciales todos los mamíferos silvestres. Tiene tres variedades:
   - **Ciclo ártico.** Típico de *T. nativa*
   - **Ciclo africano.** Típico de *T. nelsoni*
   - **Ciclo templado.** Típico de *T. britovi* al que también se puede asociar *T. spiralis.* Se mantiene entre los cánidos (zorro, lobo), jabalíes y otros mamíferos salvajes depredadores.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

En nuestro país, la epidemiología de la trichinelosis se enmarca en las variedades urbana, rural y selvática templada. El ciclo urbano, sobre todo entre cerdos, ya no existe debido a que la cría industrial del cerdo, por las estrictas medidas de prevención de procesos víricos y bacterianos, se realiza en condiciones de riguroso aislamiento. El ciclo rural continúa existiendo alrededor de las pequeñas explotaciones familiares de ámbito rural. Los cerdos de montanera, que en otros tiempos eran la fuente principal de los brotes humanos, han disminuido su importancia debido a su industrialización. El ciclo selvático adquiere cada vez mayor importancia en la transmisión de la enfermedad.

A pesar de que tradicionalmente los brotes de trichinelosis humana se han atribuido a *T. spiralis*, el desarrollo de nuevas herramientas para la identificación de especies ha aumentado también la capacidad para detectar la infección y para llegar con seguridad al origen de los brotes en el hombre.

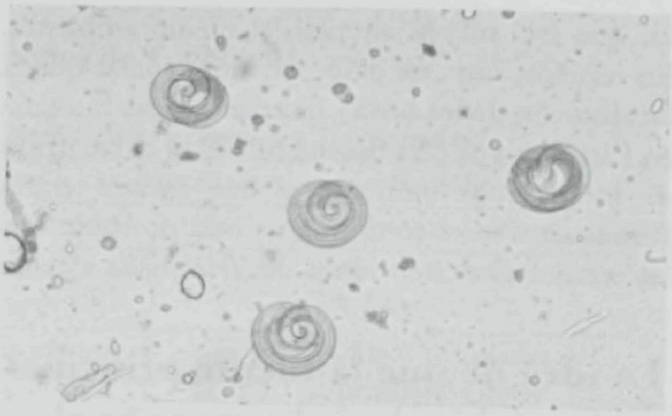

El desarrollo de nuevas herramientas para la identificación de especies ha aumentado también la capacidad para detectar la infección y para llegar con seguridad al origen de los brotes en el hombre

Esto ha sido un factor clave en el reconocimiento de la importancia de los animales silvestres en la epidemiología de la enfermedad y de las vías alternativas de transmisión del parásito, de manera que la complejidad epidemiológica de esta zoonosis sólo se ha comenzado a apreciar ahora. Hay que destacar la importancia que tiene este nuevo conocimiento en el diseño de medidas de salud pública veterinaria más eficaces.

Entre los animales silvestres que tienen una importancia cada vez mayor en la epidemiología de esta enfermedad destaca el jabalí. En este animal se ha descrito la parasitación en todo el mundo con prevalencias variables. En los países de nuestro entorno se ha citado el parásito en numerosas ocasiones. Así, en Francia, se han aislado en el jabalí *T. spiralis* y *T. britovi* y es de particular interés el brote de trichinelosis humana producido en la comarca francesa de Camargue por consumo de carne de jabalí parasitado por *T. pseudospiralis*, especie que no forma quistes. En Italia se han encontrado en este animal *T. spiralis*, *T. britovi* y *T. nelsoni*. Sin embargo, no existen referencias de Portugal. Los datos conocidos de la infección por *Trichinella* en esta especie en España se indican en la tabla 2 y los brotes de trichinelosis humana producidos por consumo de carne de jabalí comparados con los producidos por ingerir carne de cerdo están en la tabla 3.

En la epidemiología de esta enfermedad hay que tener en cuenta factores como las costumbres alimenticias de los hospedadores principales de *Trichinella*. Los hábitos alimenticios propios de los hospedadores se desarrollan sobre todo en zonas vírgenes de la influencia humana y no en los lugares donde pueden existir otras fuentes de alimentos, ya que el carroñerismo, por ejemplo, no es tan atractivo para los animales que viven cerca de los sitios donde abundan los restos alimenticios humanos o los animales domésticos como presas. En estas zonas es donde, como consecuencia del abandono en el campo de los restos de cacerías, se pueden explicar porcentajes de infección por *T. britovi* tan elevados como el 0,9% en jabalíes de la comunidad de Castilla y León. Algunas veces, las prevalencias de *T. spiralis* también pueden ser altas en estos animales en zonas donde se realiza la cría tradicional de cerdos y donde las condiciones sanitarias son poco apropiadas y se pueden crear pequeños vertederos de basura con desechos infectados de cerdo cerca de granjas o pueblos.

En las regiones centrales y del sur de la Unión Europea, la trichinelosis selvática es más frecuente, por regla general, en los animales salvajes que viven en zonas elevadas o protegidas, lugares en

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

los que está menos alterado el medio ambiente. En relación con este dato, hay que señalar que la localización de los brotes de trichinelosis humana en España sigue con mucha fidelidad el recorrido de las cadenas montañosas que existen en la Península. Por el contrario, es más probable que las zonas bajas estén libres de *Trichinella* a causa

La idea de que la fuente principal de trichinelosis humana es el cerdo doméstico no tiene en cuenta la importancia del ciclo epidemiológico selvático

del mayor impacto del hombre sobre el medio ambiente. Por otra parte, los climas fríos de montaña favorecen la supervivencia de las larvas musculares en la carroña durante un periodo de tiempo relativamente largo.

También pueden influir en la transmisión del parásito las costumbres humanas. Por ejemplo, en el hemisferio norte las infecciones por *Trichinella* en el hombre se producen sobre todo en el periodo comprendido entre diciembre y febrero, época de matanzas domiciliarias y, lo que es especialmente interesante, temporada de caza del jabalí. Además, el aumento del consumo de carne de caza y, sobre todo, el aumento de la población de jabalíes, representan un riesgo añadido. Otros factores de riesgo relacionados con lo expuesto son el incremento del número de cazadores y la tendencia a abandonar restos de caza en el campo con lo que, como se ha dicho más arriba, aumenta la

exposición de los animales salvajes a la infección. Para intentar paliar este problema, en algunos lugares, como en el estado de Montana en Estados Unidos, existen programas educacionales dirigidos de forma especial a cazadores y consumidores de carne de caza.

Hasta hace poco tiempo estaba profundamente arraigado el concepto, de que la fuente principal de trichinelosis humana es el cerdo doméstico, lo que ha llevado a muchos de los profesionales que trabajan en el campo de la salud pública y de la educación a continuar enseñando y escribiendo libros de texto que explicaban esta estrecha visión, hecho que afecta de forma adversa a la actitud de veterinarios y epidemiólogos frente a su control, sobre todo porque hace que sea olvidado con frecuencia el papel que juega el ciclo epidemiológico selvático.

Ya que el consumo de jabalí es una fuente importante de infección para el hombre, la carne de estos animales debe considerarse como sospechosa y sólo se podrá consumir después de una inspección cuidadosa por los métodos regulados por la legislación actual.

BIBLIOGRAFÍA

- Bolás Fernández, F. y Martínez Farnández, A.R. 1997. *Trichinellosis in Spain* (1984-1994). Wiadomosci Parazytologiczne, 43: 285-186.
- Calero Carretero, R.; Gimeno Ortiz, A.; Carmona Carmona, E. y García Cuadrado. 1989. *Epidemiological survey of trichinellosis in Extremadura.* En "Trichinellosis. Proceedings of the Seventh International Conference on Trichinellosis". Alicante. pp. 392-399.
- Garrido Eluostondo, S.; Hernández Pezzi, G.; Mangas Gallardo, I. y Rodríguez Martín, P. 1995. *Vigilancia de la triquinosis en España. Temporadas desde 1988/89 hasta 1993/94.* Boletín Epidemiológico Semanal, 3: 105-108.
- Martínez Fernández, A.R. 1999. *Triquinelosis.* En "Parasitología Veterinaria". McGraw-Hill. Interamericana. pp. 496-506.
- Martínez Fernández, A. R.; Alamo, R.; Bolás, F. y Arribas, B. 1997. *Trichinellosis in Castilla and León (Spain): Epidemiology and control.* En "Trichinellosis. Proceedings of the Ninth International Conference on Trichinellosis". Mexico City. pp. 577-582.
- Murrell, K.D. y Pozio, E. 2000. *Trichinelosis: the zoonosis that won't go quietly.* International Journal for Parasitology, 30: 1339-1349.
- Navarrete, I.; Calero, R.; Reina, D. y Serrano, F. 1991. Programas de acciones contra la triquinelosis. Consejería de Sanidad y Consumo (Junta de Extremadura). 329 pp.
- Ranque, S.; Faugère, B.; Pozio, E.; La Rosa, G.; Tamburrini, A.; Pellisier, J.F. y Brouqui, P. 2000. *Trichinella pseudospiralis outbreak in France.* http://www.cdc.gov. Vol. 6, No. 5.
- Rodríguez Pérez, J.; Gómez Morales, M.A.; Illescas Gómez, P.; Rodriguez Osorio, M. y Gómez García, V. 1989. *Trichinellosis in the province or Granada (Spain).* En "Trichinellosis. Proceedings of the Seventh International Conference on Trichinellosis". Alicante. pp. 400-404.
- Sánchez Acedo, C.; Lucientes Curdi, J.; Galmés Femenías, M. y Gracia Salinas, M. J. 1989. *Prevalence of parasitation by* Trichinella *sp. in different animal species from Zaragoza (Spain).* En "Trichinellosis. Proceedings of the Seventh International Conference on Trichinellosis". Alicante. pp. 423-425.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Tabla 1.- Especies y genotipos de Trichinella

Especies	*Ciclo epidemiológico*	*Hospedadores principales*	*Distribución*
T. spiralis	Doméstico y selvático	Cerdo, carnívoros, ratas	Cosmopolita
T. nativa	Selvático	Carnívoros	Regiones ártica y subártica
T. T6	Selvático	Carnívoros	Sur de Canadá y norte de USA
T. brotovi	Selvático	Carnívoros	Zonas templadas del hemisferio norte
T. T.8	Selvático	Carnívoros	África del Sur y Namibia
T. T9	Selvático	Carnívoros	Japón
T. murrelli	Selvático	Carnívoros	USA
T. nelsoni	Selvático	Carnívoros	África subsahariana
T. pseudospiralis (1)	Selvático	Mamíferos y aves (carnívoros y omnívoros)	Cosmopolita
T. papuae (1)	Selvático, doméstico?	Cerdo	Papúa Nueva Guinea

(1) No forman quistes musculares

Tabla 2.- Prevalencia de *Trichinella* spp. en jabalí en España.

Especie	*Distribución*	*Prevalencia (%)*	*Año*
Trichinella sp.	Extremadura	0,27	1984
Trichinella sp.	Andalucía	2,9	1986
Trichinella sp.	Aragón	10,66	1988
Trichinella spiralis	Castilla y León	0,9 (EN CONJUNTO)	1994-1995
Trichinella britovi	Castilla y León		1994-1995
Trichinella sp.	España	0,2	1993-1994

Tabla 3.- Cuadro comparativo de los brotes de trichinelosis humana por consumo de carne de jabalí y de cerdo en España.

	Años	*84/85*	*85/86*	*86/87*	*87/88*	*88/89*	*89/90*	*90/91*	*91/92*	*92/93*	*93/94*	*94/95*	*95/96*	*1999*	*2000* (hasta el 19/5)
Jabalí	Nª brotes	6	3	4	1	3	1	5	3	4	3	3	4	4	2
	Nª afectados	ND	ND	97	84	38	12	59	40	32	27	39	47	13	36
Cerdo	Nº brotes	3	3	1	3	1	3	-	3	1	1	1	-	1	¿
	Nª afectados	ND	ND	29	23	9	134	-	54	19	7	15	-	5	¿

ND = No determinados

La Responsabilitat del Veterinari en el Control de les EET

Arran de l'entrada en vigor del Reial Decret 3454/2000, de 22 de desembre, el qual estableix el Programa Integral coordinat de vigilància i control de les Encefalopatíes Espongiformes Transmissibles (EET) dels animals, molts veterinaris han plantejat al Col.legi consultes en relació al model de certificat que s'ha d'emetre per tal d'autoritzar el destí dels animals a l'escorxador. El Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) considera que és necessari modificar aquest document. Després d'analitzar la situació amb companys que exerceixen habitualment en el sector d'animals de producció i haver consultat els departaments jurídics del CCVC i del Col.legi, s'ha decidit interposar recurs contra el R.D. 3454/2000 davant el Ministeri d'Agricultura. No obstant això, fins que no arribi la resolució definitiva, des de l'organització col.legial s'ha intentat fer tot el que ha estat possible per tal de facilitar la tasca que el veterinari té encomanada. En aquest sentit, a finals del passat mes de gener el CCVC va arribar a una sèrie d'acords amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya (DARP), que us relacionem a continuació:

A.- Necessitat que es designi un o més Veterinari/s Responsable/s en cada explotació ramadera, proposat pel propi ramader.

B.- Necessitat d'adoptar les mesures urgents i necessàries per tal que tots els Veterinaris habilitats i que han de signar aquests certificats, disposin, amb caràcter previ a la seva emissió de:

1. Document original de la declaració del responsable/titular de l'explotació ramadera degudament signada i complimentada, així com de còpia de la mateixa i del seu DNI.
2. El llibre d'Explotació degudament actualitzat segons el que disposa el R.D. 1479/1988, de 31 de juliol.
3. El llibre de Residus Medicamentosos, tal com prescriu l'article 8 del R.D. 1749/1998, de 31 de juliol.

C.- En relació al certificat:

1. Haurà de ser editat des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya i facilitat als col·legiats a preu de cost, seguint el model oficial per tal d'evitar l'ús de fotocòpies extretes del Reial Decret, com s'està fent en aquests moments.
2. S'hauria de redactar en dos idiomes, català i castellà.
3. Cada certificat hauria de constar d'un full original i dos còpies: una per l'escorxador i l'altre pel veterinari.
4. Tots els certificats seran numerats i segellats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
5. Ha de constar el número de col·legiat del Veterinari signant.

D.- En relació al Veterinari habilitat:

El Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya facilitarà la relació de Veterinaris col.legiats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per tal que es procedeixi a l'habilitació dels qui consideri oportú, lliurant còpia del llistat corresponent al Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya.

Finalment, i per tal d'atendre les vostres consultes envers aquest tema, us adjuntem a continuació l'informe que els Advocats del Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya i del Col.legi Oficial de Veterinaris de Barcelona han redactat i que podem desglossar en dos apartats:

a) anàlisi del que realment s'ha de certificar per autoritzar el destí dels animals als escorxadors, i consells per fer-ho segons els que el Reial Decret exigeix.

b) anàlisi de les possibles responsabilitats derivades de la signatura de qualsevol certificat.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

La Responsabilidad del Veterinario Firmante del Certificado de Autorización Sanitaria sobre Animales destinados a Mataderos

El Real Decreto 3454/2000, de 22 de diciembre, por el que se establece y regula el Programa Integral coordinado de vigilancia y control de las encefalopatías espongiformes transmisibles de los animales, establece en su artículo 10.1 el modelo de documento (Anexo XI) que debe firmar el Veterinario cuando los animales de la especie bovina, ovina y caprina se destinen al matadero. Este modelo fue sustituído por la Orden de 12 de enero de 2001 que desarrolla el anexo XI referido, por otro que en síntesis dispone que el Veterinario "habilitado" que lo firma certifica:

"Que los animales de la especie ... con la siguiente identificación ... y destinados al matadero ...:

***No presentan síntomas clínicos o signos aparentes** de ninguna de las enfermedades infectocontagiosas relacionadas en el art. 5.1.a.1 del Real Decreto 147/1993, de 29 de enero ... ni síntomas evidentes de alteración neurológica y, SEGÚN CONSTA EN LA DECLARACIÓN DEL RESPONSABLE/ TITULAR DE LA EXPLOTACIÓN:*

- *En la misma no se ha producido NINGUNA INCIDENCIA, en los últimos TREINTA DÍAS, que haga pensar en la presencia de una enfermedad de declaración obligatoria, de las incluídas en el art. antes indicado, que pueda hacer a lo animales no aptos para su sacrificio con destino al consumo humano.*
- *Se han RESPETADO LOS PLAZOS DE ESPERA prescritos para tratamientos autorizados. "*

En relación a este certificado en concreto, podemos afirmar que, dada la redacción de la autorización sanitaria citada -nada feliz y que debería modificarse cuanto antes-, **el Veterinario Habilitado antes de firmarla debería comprobar que existe la declaración del responsable/titular de la explotación debidamente firmada y rellenada.** A tal efecto, sugiero que el Veterinario habilitado solicite copia de este documento y del D.N.I. de la persona firmante para comprobar la similitud de firmas y quedarse con copia de ambos.

Es importante diferenciar la función certificadora, que es la que se está pidiendo en estos casos, de la "fe pública" atribuida sólo a determinadas autoridades y que por tanto no podría ejercerla el veterinario habilitado para la emisión del certificado.

En cuanto a esta función certificadora, hay que decir que se limita a certificar la declaración del responsable/titular de la explotación, sin que esta afirmación suponga dar fe del contenido de la misma; en caso contrario, la declaración citada seria innecesaria.

El Veterinario Habilitado sólo está obligado a certificar que los animales: *"no presentan SÍNTOMAS CLÍNICOS O SIGNOS APARENTES de ninguna de las enfermedades infectocontagiosas relacionadas en el art. 5.1.a.1 del Real Decreto 147/1993, de 29 de enero ... ni SÍNTOMAS EVIDENTES de alteración neurológica"*

Por tanto, entiendo que no se le podrá exigir ninguna responsabilidad de carácter penal, civil o administrativa al Veterinario autorizante, por cualquier actuación que realice en este sentido, cuando certifica sobre *SÍNTOMAS CLÍNICOS O SIGNOS APARENTES... y sobre SÍNTOMAS EVIDENTES...* de los animales oportunos, siempre que aplique la diligencia debida o "lex artis" necesaria para estos casos. Esta diligencia no supone, según la redacción del propio Modelo analizado, ningún requisito concreto o actividad específica de control Veterinario, más allá de la observación de los animales y de la existencia de los referidos *SÍNTOMAS CLÍNICOS O SIGNOS APARENTES... o SÍNTOMAS EVIDENTES...*

En este sentido la Junta de Gobierno del Consell de Col.legis Veterinaris de Catalunya ha llegado a un acuerdo con el DARP para que adopte las medidas urgentes y necesarias para que los Veterinarios Habilitados que deben firmar este Certificado dispongan con carácter previo a su emisión de:

A.-Declaración original del responsable/titular de la explotación debidamente firmada, con copia de la misma y de su DNI.

B.- El Libro de Explotación debidamente actualizado y supervisado, de conformidad con lo dispuesto en el R.D. 1749/88 de 31 de Julio.

C.-El Libro de Residuos Medicamentosos

Sentado lo que antecede, vamos a analizar la responsabilidad derivada de la firma de cualquier certificado, centrándonos en algunos aspectos concretos del certificado de autorización sanitaria sobre animales destinados a matadero.

Responsabilidad Penal

En primer lugar, hay que decir que se exige que se certifiquen unos hechos concretos por un Veterinario habilitado, que el propio modelo define del siguiente modo:

"Se entenderá por Veterinario habilitado el designado por la Comunidad Autónoma entre Veterinarios responsables de la explotación, ADS, normal u otros".

Se trata de una definición tan amplia, que permite incluir a cualquier Veterinario con independencia de su actividad laboral por cuenta propia o ajena, especialidad, circunstancias... Basta con que sea designado por la Comunidad Autónoma y evidentemente que esté colegiado.

¿Puede el Veterinario habilitado para emitir este certificado, tener la consideración de autoridad o funcionario público, al ser designado por la Comunidad Autónoma? La cuestión es importante desde el punto de vista penal, puesto que si la respuesta fuese afirmativa nos encontraríamos con que si *"faltase a la verdad en la narración de los hehos"* podría tipificarse su actividad como un delito de falsedad documental del articulo 390-4º del vigente Código Penal y ser castigado con las penas de prisión de 3 a 6 años, multa de 6 a 24 meses e inhabilitación especial por tiempo de 2 a 6 años.

A mi entender la respuesta a esta pregunta debe ser negativa, lo que no excluye que si el Veterinario habilitado fuese además funcionario público sí entraría entonces en el tipo del artículo citado. En todo caso, si no reúne la condición de autoridad o funcionario público podría incurrir en delito del articulo 397 sobre falsificación de certificados, que se refiere a los facultativos que libren certificados falsos y se castiga con pena de multa de 3 a 12 meses.

Sin embargo, no quisiera alarmar a nadie en un tema tan de actualidad como éste, puesto que me refiriero exclusivamente a aquellos supuestos, en que los hechos sobre los que certifica el Veterinario habilitado no se ajustaran a la realidad *"faltando a la verdad"* y se dieran todos los elementos para que exista responsabilidad penal.

Tampoco podemos olvidar que la carne sobre la que se certifica tiene incidencia en la salud humana y salud pública, por lo que cualquier certificado de esta clase suscrito sin que el Veterinario tenga la seguridad de que cuanto autoriza es cierto, puede dar lugar a responsabilidad penal. Como se trata de DELITOS DE MERA ACTIVIDAD, no es necesario que se produzca siquiera un resultado lesivo sino que basta con la mera realización de las conductas descritas en el Código Penal para derivar esta responsabilidad. El art. 372 C.P. recoge una agravante para el caso que estos delitos se lleven a cabo por facultativos, estableciendo la inhabilitación de tres a diez años.

Finalmente, recordamos que en aquellos casos en que se dictara sentencia condenando a un Veterinario como responsable criminal de un delito o falta, éste sería también civilmente responsable por los daños o perjuicios causados, conforme al art. 116 C.P.

Responsabilidad Civil

Al margen de la responsabilidad penal, el Veterinario puede ser, por la vía de la responsabilidad civil contractual o extracontractual, responsable en aquellos casos en que no haya actuado con la diligencia que le fuera exigible, tal y como se establece en los articulos 1.101 y 1.902 respectivamente del Código Civil:

Art. 1.101: *"Quedan sujetos a la indemnización de*

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

los daños y perjuicios causados los que en el cumplimiento de sus obligaciones incurrieren en dolo, negligencia o morosidad, y los que de cualquier modo contravinieren al tenor de aquéllas."

Art. 1.902: *"El que por acción u omisión causa daño a otro, interviniendo culpa o negligencia, está obligado a reparar el daño causado."*

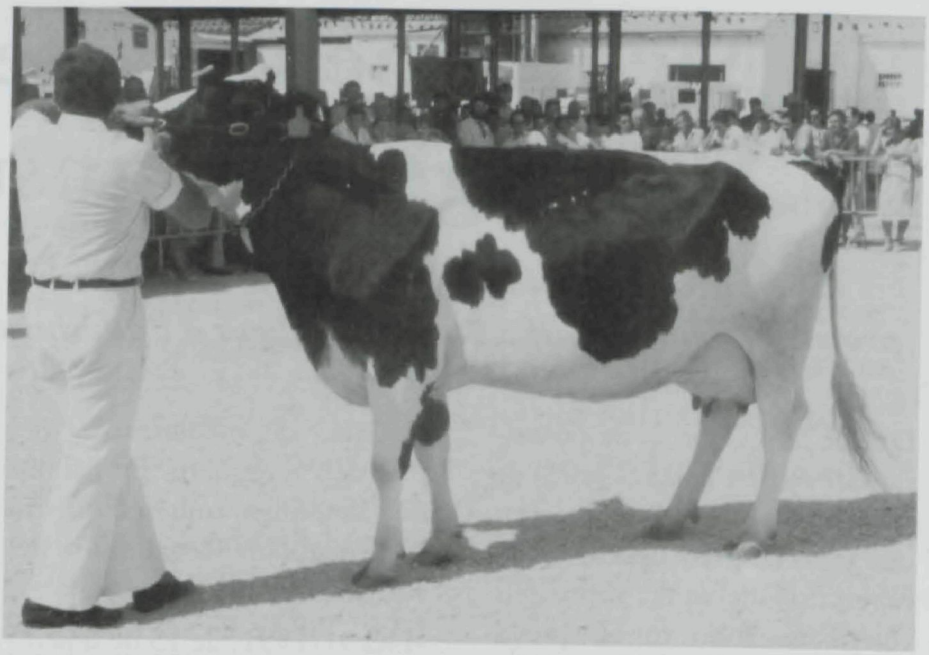

En estos casos -como es sabido- al ser la actividad de los Veterinarios de medios y no de resultado, su conducta sólo podría considerarse como negligente cuando el mismo no hubiera puesto todos los medios a su alcance según el estado de la ciencia y de la técnica de aquel momento, siendo la carga de la prueba para quien afirme que el Facultativo actuó sin la debida diligencia.

Responsabilidad Administrativa

No debe olvidarse que al ser la alimentación y la salud materias altamente administrativizadas, hay numerosas normas de este carácter que se ocupan de regular sus requisitos y de sancionar su incumplimiento.

El artículo 23.1 sobre *"Infracciones y sanciones"* del Real Decreto 3454/2000 de 22 de diciembre, establece que sin perjuicio de la posible responsabilidad criminal, serán de aplicación en caso de incumplimiento de esta norma, una serie de normativas administrativas sancionadoras, entre las que destaca el Real Decreto 1945/1983 de 22 de junio por el que se regulan las infracciones y sanciones, en materia de defensa del consumidor y de la producción agroalimentaria.

Este último R.D. define en su artículo 1 las materias y elementos necesarios para la producción agroalimentaria, así como las conductas sancionables, entre las que deben mencionarse las siguientes:

"1.2 Quienes realicen su producción, manipulación, ...preparación, venta o prestación quedarán sujetos a los requisitos, condiciones, obligaciones y prohibiciones determinados en dicha normativa, a lo establecido en este Real Decreto y, con carácter general, a la obligación de evitar cualquier forma de fraude, contaminación, alteración, adulteración, abuso o negligencia que perjudique o ponga en riesgo la salud pública, la protección del consumidor o los intereses generales, económicos o sociales de la comunidad."

El artículo 2 se ocupa de las infracciones sanitarias, entre las que destaca por su aplicación al caso que nos ocupa la reguladada en su apartado 1.3:

"El incumplimiento o transgresión de los requerimientos previos que concretamente formulen las autoridadas sanitarias para situaciones específicas, al objeto de evitar contaminaciones o circunstancias nocivas de otro tipo que puedan resultar gravemente perjudiciales para la salud pública.

Finalmente, su artículo 9 declara que serán responsables de las infracciones *"quienes por acción u omisión hubieren participado en las mismas"*, pudiendo ser sancionados con multas de 100.000 a 100.000.000 de pesetas.

Asimismo el R.D. 3454/2000 de 22 de diciembre, en su artículo 23.2, sanciona al responsable de la infracción con la suspensión temporal, anulación o pérdida de la autorización para el ejercicio de la actividad o el cierre por el período que proceda de la empresa, instalaciones, etc...

Joan Beltran Rabola
Departamento Jurídico COVB

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Medicaments Veterinaris: Una legislació insuficient

Els esforços del Col·legi per adequar la normativa vigent a la realitat de la professió s'han vist dificultats pels relleus a l'Administració central i autonòmica.

Des de la seva presa de possessió del càrrec, l'actual Junta de Govern del COVB ha mostrat una especial preocupació en les repercussions que sobre els veterinaris, sobre tot els que es dediquen als petits animals, té l'actual legislació sobre el medicament. Durant tot aquest temps, la Junta del COVB s'ha adreçat en diverses ocasions als responsables del Govern central i de la Generalitat de Catalunya per exposar la problemàtica que envolta aquesta qüestió i proposar solucions. Les gestions del Col·legi s'han vist dificultades pel fet que, en un any, s'han produït fins a tres canvis de Director en les diverses instàncies de l'Administració i organismes públics que en tenen la competència, és a dir, la Direcció General d'Indústries Agroalimentàries del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP), la Dirección General de Ganadería del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) i l'Agencia Española del Medicamento.

La dispensació de medicaments per part dels veterinaris

El passat mes de juliol, la Junta del COVB va fer arribar al DARP un informe sobre la dispensació de medicaments per part dels veterinaris. En l'àmbit de Catalunya, aquesta qüestió està regulada legalment pel següent marc normatiu:

-Llei 31/1991, de 13 de desembre, d'Ordenació Farmacèutica de Catalunya.

-Llei 25/1990, de 20 de desembre, del Medicament.

-Reial Decret 109/1995, de 27 de gener, sobre Medicaments Veterinaris.

-Decret 141/2000, sobre el règim jurídic i el procediment d'autorització dels Centres de distribució i els de dispensació de medicaments d'ús veterinari a Catalunya.

Segons tota aquesta normativa, actualment a Espanya només són centres legals de dispensació de medicaments les entitats o agrupacions ramaderes i els seus centres subsidiaris, els establiments comercials detallistes i les seves sucursals i les oficines de farmàcia. Per altra banda, els medicaments d'ús veterinari que no necessitin prescripció veterinària i que vagin destinats a animals de companyia es poden vendre al públic en establiments que comptin amb la corresponent autorització de la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries, i sempre que compleixin amb els requisits d'emmagatzematge, conservació i control establerts al Decret 141/2000.

A Espanya, els veterinaris no estan autoritzats per dispensar cap tipus de medicació. No obstant, en l'exercici professional poden cedir medicaments amb destinació als animals sota la seva cura directa, però només en els casos específics d'urgència, llunyania dels centres dispensadors o quan l'aplicació l'hagi d'efectuar personalment el facultatiu o sota la seva direcció, i seguint una sèrie de requisits. Aquesta prohibició comporta que el propietari de l'animal hagi d'acudir primer al veterinari per què li prescrigui el medicament, i després ha d'anar a la farmàcia per adquirir-lo, amb la possible repercussió negativa que això pot tenir en el propi animal, al qual se li retarda l'aplicació del medicament.

A aquest problema s'afegeix el fet que la legislació no diferencia entre animals de companyia i animals de producció a efectes de la dispensació de medicaments per part dels veterinaris, com sí succeeix a d'altres països. Això es tradueix en la pràctica en què, a l'hora de prescriure medicaments, els veterinaris de petits animals es veuen sotmesos als mateixos requisits que la norma (el

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Decret 141/2000) estableix per als animals destinats a consum humà, derivats de la possible repercussió del tractament sobre la salut pública. Aquests requisits, a més de semblar desmesurats per als animals de companyia, suposen una càrrega burocràtica addicional per a les clíniques veterinàries, amb la pèrdua de temps que això

La prohibició als veterinaris per què dispensin medicaments als seus clients pot comportar un greu prejudici a la salut de l'animal.

comporta per al professional.
Finalment, l'informe assenyalava com a contradictori el fet que, mentre als veterinaris no els és permès la dispensació de medicaments als seus propis clients, el Decret 141/2000 autoritza la venda de medicaments que no necessiten prescripció veterinària a establiments diferents de les oficines de farmàcia
Segons el text elaborat pel departament jurídic del COVB, el dret a prescriure medicaments que tenen els veterinaris hauria d'estar vinculat a la capacitat de dispensar medicaments. Amb això s'eliminarien els possibles errors terapèutics resultants de la distinció entre prescriptor i dispensador. Per altra banda, als efectes de la prescripció de medicaments veterinaris, es a dir, de la recepta veterinària, la normativa hauria de distingir entre animals de producció i animals de companyia, ja que en aquest segon cas la salut humana no es veu afectada de cap manera. D'aquesta forma, com a requisits només s'hauria de demanar reglamentàriament l'original de la recepta pel Centre dispensador i que el veterinari anotés el tractament a l'historial clínic de l'animal. Així quedaria protegit l'esperit de la regulació, la qual posa l'èmfasi en els riscos que pateixen les persones com a conseqüència de la utilització de determinats fàrmacs als animals de producció.

Quatre punts bàsics

Mentre s'esperava resposta a aquest informe (resposta que malauradament encara no ha arribat), el passat mes d'octubre la Junta del COVB va adreçar un escrit al Director General de Recursos Farmacèutics de la Generalitat, Eugeni Sedano, en el qual plantejava una sèrie de problemes pels quals es demanava solució:

1. Necessitat que les farmàcies es constitueixin en magatzems dipositaris dels medicaments d'ús veterinari.

El 1992 es va aprovar el Proserme V, un llistat de medicaments de venda en farmàcies (anestèsics, antibiòtics, substàncies hormonals) la dispensació dels quals va passar a ser d'ús hospitalari. Això va provocar que, per obtenir aquests productes, els veterinaris s'haguessin d'adreçar a un farmacèutic de confiança. En els últims mesos, però, molts veterinaris s'han trobat que les farmàcies no els dispensen aquests medicaments, malgrat que a vegades són d'urgent necessitat per als animals.

La normativa hauria de distingir entre animals de producció i animals de companyia, ja que en aquest segon cas la salut humana no es veu afectada

Aquest problema es podria resoldre fàcilment si les farmàcies es constituïssin en magatzems dipositaris dels medicaments que consten en el llistat del Proserme V. D'aquesta forma, els veterinaris de petits animals podrien adquirir directament d'aquestes farmàcies els productes esmentats per tal d'administrar-los als animals sota la seva cura.

2. La dispensació a comerços especialitzats de medicaments d'ús veterinari que no necessiten prescripció.

Tal com s'ha comentat abans, els medicaments d'ús veterinari que no necessiten prescripció veterinària destinats a animals de companyia es poden vendre al públic en establiments que comptin amb la corresponent autorització de la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries, sempre que compleixin amb els requisits d'emmagatzematge, conservació i control establerts en el Decret 141/2000.

El col·lectiu de veterinaris de petits animals observa, però, amb preocupació la situació creada en alguns comerços especialitzats –en concret, les ocelleries- que, sense estar autoritzats a vendre medicaments veterinaris sotmesos a recepta, en la pràctica els estan dispensant, sense cap control administratiu, sanitari o veterinari.

Alguns comerços especialitzats dispensen medicaments veterinaris sotmesos a recepta sense cap control administratiu, sanitari o veterinari.

3. La dispensació a farmàcies de medicaments per animals de companyia però d'ús en humans que no necessiten prescripció.

Aquesta situació es crea en moltes farmàcies quan el farmacèutic practica el que vulgarment s'anomena "el taulell"; és a dir, quan, davant una consulta del propietari d'un animal de companyia, el farmacèutic li dispensa un medicament d'ús en salut humana, suposant que la indicació i els efectes són els mateixos.

El farmacèutic no pot saber –encara que això no li eximeix de la seva responsabilitat- que els efectes dels medicaments esmentats poden ser molt perillosos o fins i tot mortals en alguns animals, espècies o races; per exemple, el paracetamol en els gats.

Aquest problema només es pot solucionar mitjançant un control seriós i efectiu per la Direcció General de Farmàcia.

4. Les receptes magistrals dels farmacèutics.

Finalment, un altre problema que afecta a la pràctica veterinària és la dispensació de medicaments veterinaris que, sota la denominació de "receptes magistrals", realitzen algunes oficines de farmàcia.

Amb aquesta pràctica es vulnera l'article 81 del Reial Decret 109/195, de 27 de gener, sobre Medicaments Veterinaris, ja que en realitat es tracta de medicaments que circulen lliurement sense cap tipus de control sanitari.

L'Administració mou fitxa

La Direcció General de Recursos Sanitaris (DGRS) va respondre a aquest escrit en data 13 de novembre, acceptant la proposta que les farmàcies es constitueixin en magatzems dipositaris de medicaments veterinaris. Els veterinaris podran designar una oficina de farmàcia com a magatzem d'aquest tipus de medicaments, no sent necessari lliurar recepta al farmacèutic per aconseguir-los, ja que servirà com a comprovant la factura que emeti el farmacèutic.

Per tal que això sigui possible, s'ha de sol·licitar a la DGRS la corresponent autorització administrativa, acompanyada d'un seguit de documentació que s'especifica més endavant. Per millorar el servei, la sol·licitud s'ha d'enviar al COVB, i aquest la farà arribar a l'Administració. La documentació necessària per a la sol·licitud d'un dipòsit de medicaments en un centre extrahospitalari és la següent:

1. Descripció general del Centre: denominació, tipologia i finalitat assistencial, nombre de places (si s'escau), certificació d'inscripció del Centre en el registre oficial corresponent (fotocòpia de la resolució de la Junta de Govern del COVB, d'inscripció del Cente en el Registre de Centres Veterinaris del COVB).

2. Dades descriptives del dipòsit de medicaments: memòria del projecte tècnic (localització i accés, superfície, utillatge i bens d'equip i zones específiques); plànol del centre amb localització de la nevera i d'un espai tancat amb clau on es guardaran els medicaments (recinte i armari); memòria amb la normativa interna d'organització i funcionament del dipòsit on consti que els medicaments són d'ús exclusiu del veterinari; horari i dedicació setmanal del farmacèutic que atén el dipòsit.

3. Dades de l'oficina de farmàcia o servei de farmàcia subministrador: nom del titular, substitut o regent o del cap del servei de farmàcia, segons el cas, que serà responsable del subministrament i control dels medicaments.

4. Sol·licitud feta pel farmacèutic titular de l'oficina de farmà-

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

cia o del servei de farmàcia que s'encarregarà del subministrament i control del dipòsit de medicaments, acompanyada d'un certificat del Col·legi de Farmacèutics en el qual s'especifiqui la seva col.legiació i exercici professional.

Malgrat que, com podeu comprovar, s'ha produït un avenç significatiu en el problema de l'accés del veterinari als medicaments necessaris en la seva pràctica diària, resten encara per resoldre les altres reivindicacions a què feia referència l'escrit adreçat a la DGRS el passat 10 d'octubre. Per altra banda, la Junta del COVB ha sol·licitat a l'Agencia Española del Medicamento (AEM) que els veterinaris puguin obtenir legalment determinats medicaments que es comercialitzen a la resta d'Europa i els Estats Units però no a Espanya. En aquests moments s'està recollint la documentació que ha demanat l'AEM.
Així, doncs, queda encara molta feina per fer en aquesta qüestió. La Junta del COVB continuarà treballant-hi, en l'esperança que al llarg d'aquest any es produeixin novetats positives per al col·lectiu veterinari.

BREU MANUAL DE BONES PRÀCTIQUES

- Els veterinaris no podem tenir relació comercial amb el medicament, però sí cedir-lo. La facturació s'ha de fer dins del que són honoraris professionals o dins del paràgraf "medicació".

- Sempre s'ha de cedir el medicament als propietaris dels animals que estan sota la nostra cura directa, no a qualsevol persona que entri a la consulta sense animal o no en tinguem un control.

- No podem utilitzar les erròniament anomenades receptes magistrals, per què el seu ús no cobreix tota responsabilitat en cas de qualsevol problema.

- També podem cedir els medicaments no sotmesos a recepta sempre i quan es compleixin les premisses anteriors.

- Les ocelleries no poden vendre medicaments sotmesos a recepta veterinària. Les farmàcies sí ho poden fer, sempre i quan un veterinari extengui una recepta. Les distribuidores poden vendre a farmàcies i a veterinaris tant els medicaments sotmesos a recepta com els no sotmesos, mentre que a les ocelleries només poden vendre els no sotmesos a recepta.

Qui som i que fem i el perquè d'algunes coses

Molts cops ens preguntem coses del nostre col·lectiu i no podem respondre amb seguretat per què desconeixem el tema amb profunditat, no podem respondre. Penso també que una gran majoria no sap ni qui tenim a casa nostra. Alguns sí ho saben, estic segura, però altres, aquells que protesten però no llegeixen la revista del Col·legi i no van mai a les assemblees no ho saben. Per ells va aquest escrit, tot esperant que s'ho llegeixin i que serveixi per posar les coses al seu lloc i saber com tenim la casa organitzada .

El primer que crec és que el COVB és de tots i per a tots, i que existeix gràcies a que nosaltres existim.

A la seu del COVB hi ha també el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC). Ambdues entitats comparteixen espai, però no son la mateixa cosa. La gent que hi treballa està físicament al costat de la Mònica i l'Andreu, però no pertany al COVB, sinó al CCVC: son la Irene, la Marta, la Eva i en Lluís, recentment incorporat per introduir microxips a l'arxiu.

El CCVC representa els quatre Col·legis professionals de Catalunya. De cada Col·legi hi ha 3 representants (el president del Col·legi i 2 vocals mes). Actualment el president del Col·legi de Barcelona és també President del CCVC, el vicepresident és un membre del Col·legi de Girona, el secretari és un membre del Col·legi de Barcelona i el tresorer és un membre del Col·legi de Tarragona. La resta, fins a un total de 12, son i som vocals d'aquest Consell.

El Consell ha hagut d'ampliar el personal, i això ha estat motivat en gran part per la gran allau de demanda de servei arrel de la obligatorietat d'identificar els animals.

Un dels serveis del Consell és l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC), una eina de caràcter privat creada per veterinaris fa molts anys. El decret que regula la identificació (Decret 3/1994, de 20 d'abril, article 2, apartat 5) estableix que l'animal ha de quedar inscrit en el Registre General d'Animals de Companyia. Malgrat el que diu la llei, aquest Registre encara no s'ha creat. Donat que l'AIAC té en l'actualitat més de 200.000 animals identificats, semblaria lògic pensar que fóra aquest el Registre General i que la Generalitat reconeixés l'AIAC com a tal. La junta anterior ja ho va intentar, però malauradament no ho va poder aconseguir. No obstant i segons paraules del President de la Generalitat, Jordi Pujol, en una reunió amb l'actual Junta del COVB, en presència del Conseller d'Agricultura, Josep Grau, la qüestió depenia de la redistribució d'algunes competències en el si dels departaments interessats. Així doncs, un cop acabin de fer una sèrie de traspassos de competències entre el Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca (DARP) i Medi Ambient (MA), esperem que es concreti aquest reconeixement. L'eficàcia de l'arxiu ha quedat plenament demostrada al llarg dels anys, té un prestigi i un funcionament molt bo i per tant els semblava lògic atorgar aquesta gestió a una entitat pionera en aquest servei, que representa a tot el col·lectiu veterinari i que funciona cada cop millor.

Malgrat tot tenim encara moltes preguntes al cap i se ben segur que vosaltres també:

Perquè hi ha tan retràs a l'hora d'enviar les targetes d'identificació als propietaris? Això vol dir que l'arxiu no introdueix les dades al dia i un gos enregistrat avui no consta fins al cap d'un any?

El fort creixement de les identificacions i el funcionament de l'empresa que s'encarregava de la confecció i enviament de les targetes expliquen el retràs. Vam decidir canviar d'empresa i de pas apostar per una tarja més novedosa i una mica més barata. El disseny és pràcticament el mateix, però incorpora una banda magnètica. Amb això evitem que a un propietari se li enviï la tarja d'un altre, encara que a vegades no es poden evitar errors de transcripció, moltes vegades ocasionats per la cal·ligrafia dels propis col·legiats.

Això no vol dir que l'arxiu no estigui actualitzat, perquè diàriament quan arriben els documents d'identificació s'entren conforme aquell xip ha arribat al CCVC junt amb les dades mínimes per què en cas de pèrdua es pugui localitzar al propietari.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Perquè no es podien cedir les dades al veterinari?

La normativa ho preveu així i, encara que no ha canviat, hi han punts a la Llei de Protecció de Bases de Dades que permeten la cessió de dades en casos concrets que representi l'adequat compliment del contracte pel qual han estat cedides les dades. Us hem enviat la carta on us informàvem del protocol de funcionament de l'AIAC on es contempla el cas de la possible cessió de dades. Sols en casos de pèrdua i recuperació de l'animal, possibles zoonosis o tinença irresponsable de gossos potencialment perillosos és possible el lliurament de dades. És per tant sota aquests supòsits que ens basem per cedir aquestes dades.

Què passa quan una persona porta un animal trobat a la clínica per tal de llegir el microxip? Si porta microxip i truques a l'arxiu, fins que no surti el propietari, on es deixa aquest animal?

Estem arribant a acords amb les administracions per tal de potenciar els centres d'acollida on poder deixar l'animal. A l'arxiu hi ha aquesta informació per tal de facilitar-la als veterinaris i ciutadans que truquen preguntant on poden deixar l'animal.

Sabem que el sistema no es perfecte i estem treballant per millorar, poc a poc amb la vostra col·laboració i la nostra voluntat perquè així sigui ho aconseguirem

Continuarem explicant-vos aquestes i altres tasques molt importants que fa el Consell en un proper número de la revista. Si mentrestant desitgeu rebre informació sobre algun tema en particular, poseu-vos en contacte amb el personal del CCVC per tal d'adreçar-nos l'escrit.

Moltes gràcies per arribar al final del text.

Sílvia Serdà

SERVEI D'ASSESSORAMENT FISCAL I LABORAL

El Col.legi posa a l'abast dels col.legiats els serveis de la Gestoria Fàbrega amb la qual ha signat un conveni de col.laboració.

Segons aquest conveni, la Gestoria Fàbrega ofereix assessorament gratuït sobre qualsevol consulta de tipus fiscal, laboral, comptable, mercantil o jurídic als col.legiats via fax (934 520 444) o correu electrònic (gestoria@infonegocio.com).

Aquest tipus de consultes són dubtes o interpretacions que es poden presentar en un moment determinat: procediment d'acomiadament, aspectes fiscals concrets per a la confecció d'una minuta o factura, contractes de treball, consultes sobre retencions d'IRPF o altres impostos, etc.)

En el cas, per exemple, de voler constituir una societat limitada, o per a la confecció de la seguretat social i nòmines, o per la declaració de renda, us preguem que ho indiqueu en la vostra comunicació via fax o correu electrònic, demanant una entrevista personal.

Els qui desitgeu concertar un servei de gestoria o consultoria privada, tindreu un 30 % de descompte sobre els preus de mercat. Per tal de gaudir d'aquests descomptes i serveis, us haureu d'identificar com a col.legiats, facilitant el vostre nom, telèfon i número de col.legiat.

En aquest mateix número de la revista trobareu un prospecte amb informació més detallada sobre aquest servei.

FE D'ERRATES

A la darrera frase de l'editorial del número de gener apareix l'expressió "veterinarios de mataderos", quan en realitat hauria de dir "veterinarios oficiales".

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

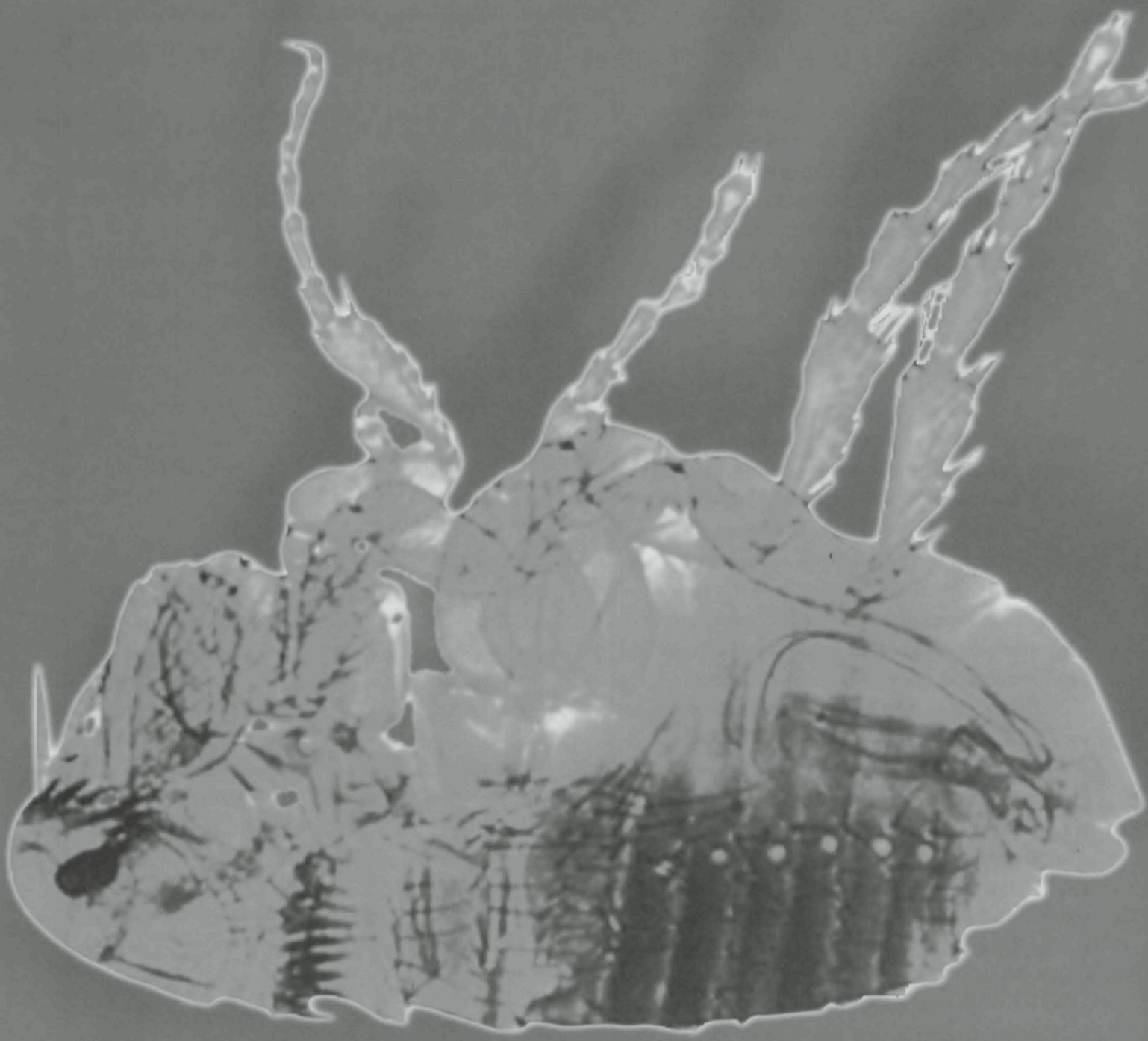

LAS PULGAS MUERTAS NO PONEN HUEVOS.

Frontline actúa por contacto mostrando su eficacia sin que las pulgas tengan que picar.

Por eso, puede ser utilizado en el tratamiento de las dermatitis alérgicas a las picaduras de pulga (DAPP). Además, las elimina tan rápido que rompe su ciclo de vida. Y eso significa que no tendrán tiempo de poner huevos.

Y claro, sin huevos no hay más pulgas, ni en la mascota, ni en el hogar.

FRONTLINE SPOT ON PERRO / GATO Solución antiparasitaria de uso externo. INDICACIONES: Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en perros y gatos. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fipronil 10 g, Butilhidroxianisol 0,02 g, Butilhidroxitolueno 0,01 g, Excipiente c.s.p. 10ml. CONTRAINDICACIONES: No se dispone de datos sobre su uso en perros de edad inferior a 10 semanas o de peso inferior a 1 Kg, ni en gatos de edad inferior a 3 meses o de peso inferior a 1 Kg. No usar en hembras lactantes. Nº de Reg: 1230 ESP. 1163 ESP. FRONTLINE SPRAY Solución antiparasitaria para uso externo. INDICACIONES: Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en el perro y las pulgas en el gato. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fipronil 0,25 g, Excipiente 100. CONTRAINDICACIONES: No se han descrito. Vía de aplicación externa por pulverización. Nº de Reg. 1064

MERIAL

FRONTLINE®
NADA FUNCIONA MEJOR

Contra el Intrusismo Profesional

En abril de 2000 la Junta del COVB envió una carta al Institut Català de Noves Professions (INCANOP) para solicitar información sobre algunos aspectos referidos a cursos de Auxiliar de Veterinaria y otros cursos relacionados directa o indirectamente con la Veterinaria, impartidos por centros de enseñanza que afirman estar reconocidos por el INCANOP.

La formación que ofrecen estas entidades, así como la publicidad que hacen de la misma, puede suponer muchas veces una vulneración de los derechos de los colegiados veterinarios. El Col.legi ha mostrado su preocupación porque las prerrogativas que concede la posesión de un determinado diploma con la acreditación del INCANOP se puedan confundir con las que sólo tienen los licenciados en Veterinaria.

A través de una dirección en Internet el COVB averiguó los centros que imparten los cursos cuyos diplomas están avalados por el INCANOP. La relación es la siguiente:

Curso	*Centro*
Asesoría en animales de compañía	Mister Guau Institut
Adiestramiento de perros	Mister Guau Institut. Real Sociedad Canina de Catalunya
Auxiliar de clínica veterinaria	Centre d'Estudis CIM. Mister Guau Institut Idea. Instituto Superior de Estudios (ISED)
Educación de perros	Centre d'Estudis CIM ISED

En la difusión de estos cursos existen bastantes casos de publicidad engañosa. En la denominación de los mismos, por ejemplo, a menudo se recurre al término Técnico Veterinario y se oculta la palabra Auxiliar. Esto no sólo confunde a los posibles alumnos, sino también al consumidor de un servicio.

Desde el COVB se entiende que la formación que se imparte en estos cursos no es la que se necesita para cumplir con las tareas que tienen asignadas las ATV en las Clínicas Veterinarias. En lugar de desarrollar sus propios programas en función de las necesidades del mercado, intentan emular los estudios que se imparten en la Facultad. En consecuencia, muchas veces sobra formación sobre anatomía y patología de perros y gatos, y falta información y práctica sobre aspectos como atención al cliente, manipulación de animales, riesgos laborales, contabilidad, informática, etc.

Otros cursos, como Psicólogo canino, confunden con lo que se entiende por un psicólogo clínico en medicina humana y en muchos casos suponen un intrusismo para los veterinarios etólogos. Sin embargo, hacen falta auxiliares para estos veterinarios y especialistas en agility para grupos de trabajo.

Por otro lado, los cursos sobre manipuladores de animales que ha organizado el Gremio de establecimientos zoológicos junto con la Federació d'Entitats de Defensa del Animals i la Natura (FEDAN), no tienen el soporte del INCANOP, y en opinión del Col.legi tampoco aportan la formación necesaria a los alumnos.

Aparentemente, toda esta oferta de cursos creados alrededor de la Veterinaria surgió a partir de estudios de mercado presentados al INCANOP que corroboraban la necesidad de formar profesionales en estos campos, ya que el mercado laboral los reclamaba. Sin embargo, el Col.legi considera que actualmente la necesidad de estos profesionales es mínima y la inmensa mayoría está en estos momentos subempleada o dedicada a otros trabajos que no tienen nada que ver con lo que han estudiado. La Junta del COVB se comprometió con el Departament d'Ensenyament a realizar un nuevo estudio de mercado que avalase su postura.

En definitiva, parece evidente que es necesario ordenar el sector, redefiniendo el perfil de los cursos y los contenidos de los mismos. El COVB desea colaborar con la Administración en la tarea. Os mantendremos informados de las novedades en este asunto.

Junta COVB

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

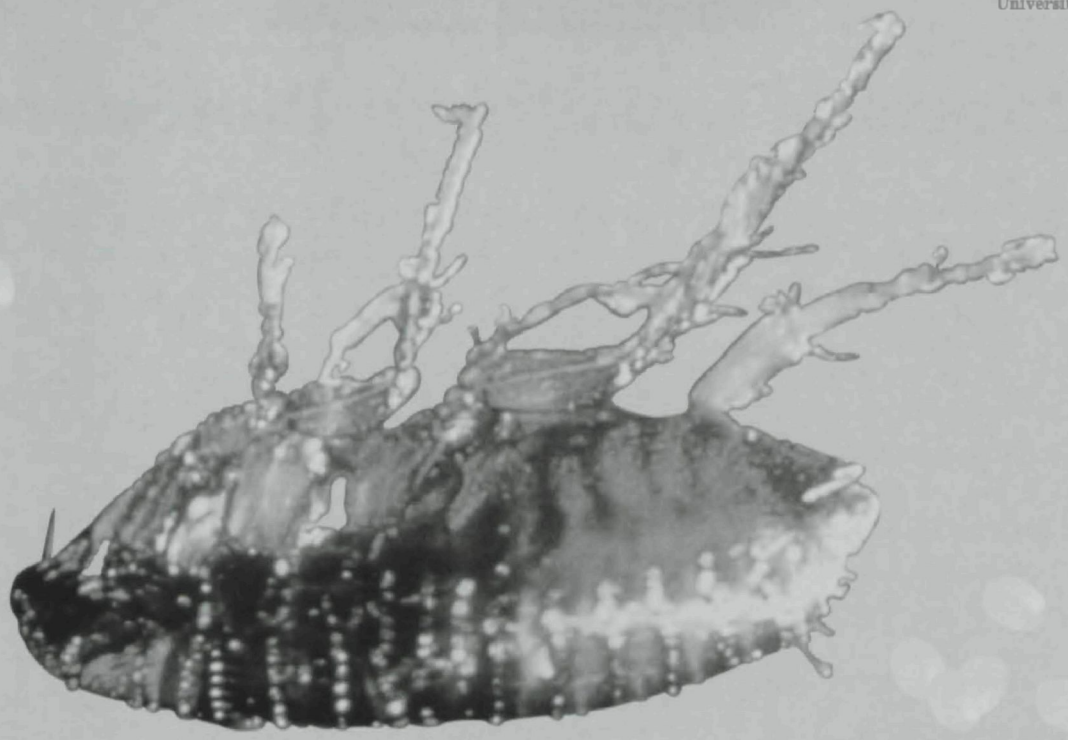

¡Antes de morir una sola pulga pone más de 1.000 huevos*!

Más del 90% de los problemas de parásitos en perros y gatos, son debidos a pulgas o garrapatas. Podemos matar una pulga, todas las pulgas del mundo, ***pero si no eliminamos sus huevos, nunca eliminaremos el problema.***

ECTOKILL®

El único producto que elimina las pulgas, sus huevos y ... las garrapatas.

Consulte a su veterinario

Con la garantía de

ESTEVE VETERINARIA

Av. Mare de Déu de Montserrat,221
08041 Barcelona
Tel. 93 446 60 00 - Fax 93 433 15 32

*Numerosos estudios y toda la bibliografía técnica al respecto lo avalan (M.W. Dryden - Biology and control of fleas on dogs and cats,...)

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Universidad y Profesión

El pasado 30 de enero tuvo lugar en la sede del Colegio de Ingenieros Industriales de Catalunya una jornada sobre Universidad y Colegios Profesionales organizada por la Fundació Narcís Monturiol. El objetivo del encuentro era debatir sobre los procesos y factores que determinan las nuevas y cambiantes relaciones entre el mundo universitario y la realidad del ejercicio profesional. El acto contó con la asistencia de los rectores de las universidades catalanas, los presidentes y decanos de los colegios profesionales y otros responsables de formación universitaria.

Desde la perspectiva del COVB, la jornada supuso una buena oportunidad para abordar una serie de cuestiones que tienen una especial incidencia en la profesión veterinaria:

-*¿Tienen en cuenta los nuevos planes de estudio las necesidades actuales y futuras de cada profesión?*

-*¿Debe colaborar la Universidad en la formación continuada de los profesionales?*

-*¿Cómo conseguir una mayor interconexión entre estudios y profesión?*

-*¿Qué servicios pueden compartir Universidad y Colegios Profesionales?*

-*¿Cómo evitar fenómenos de competencia desleal entre ambos estamentos?*

En la mesa redonda con que concluyó la jornada se hicieron algunas reflexiones que por su interés os queremos hacer llegar.

Antonio Carrillo, decano del Colegio Oficial de Ingenieros Técnicos Industriales de Barcelona, afirmó que es necesaria la colaboración entre el ámbito universitario y el profesional, porque los objetivos son comunes. Como propuestas concretas, citó la creación de un espacio propio del Colegio en la Universidad, el establecimiento de programas de cooperación educativa y la implementación de unidades de gestión en la Formación Continuada.

Jaume Pagès, rector de la Universidad Politécnica, intervino para hablar sobre la ubicación de Europa en el mercado mundial del conocimiento. En su opinión, el Viejo Continente cuenta poco en este mercado, lo que supone un peligro, porque los flujos económicos se desplazan a los lugares donde se genera conocimiento, como América del Norte y Japón. Una de las causas cabe atribuirlas a la inexistencia de un sistema educativo homogéneo en Europa. Hay países europeos, por ejemplo, en donde los titulados españoles, especialmente los Ingenieros Técnicos, tienen problemas para el ejercicio de su profesión. En cuanto a la colaboración entre Universidad y Colegios Profesionales, apoyó la propuesta de que las prácticas en los últimos cursos fueran tuteladas a través de las organizaciones colegiales, y se mostró partidario de mantener la colegiación obligatoria y valorar los Colegios a efectos de acreditación profesional.

Angel Llobet, decano del Colegio de Ingenieros Industriales de Catalunya, recordó el carácter de corporaciones de utilidad pública de los Colegios y sus funciones, que básicamente son velar por la buena práctica profesional en defensa de los ciudadanos y dotar a los profesionales de instrumentos formativos y de servicios de valor añadido para ser competitivos. A pesar de ello, reconoció que el 40 % de los ingenieros catalanes no está colegiado. En la actualidad existen 150 titulaciones universitarias, y es impensable que puedan coexistir el mismo número de Colegios Profesionales. En su opinión, hay que empezar a pensar en la colegiación voluntaria. Al igual que Jaume Pagès, habló de la necesidad que tiene Europa de competir con sus universidades y sus profesionales en la aldea global. Defendió asimismo la formación transversal, y dijo que los ciclos en la formación universitaria pueden contribuir a interconexionar los diferentes estudios.

Eduard Mariño, decano de la Facultad de Farmacia de la Universidad de Barcelona, trazó un panorama más bien sombrío. Afirmó que tenemos una Universidad cara en un país pobre. En su opinión no se cumple la Normativa Europea del año 1985 en relación a las carreras transversales. La reforma de los planes de estudio no ha producido ningún resultado, y no existe armonización de los mismos en España.

Antonio Aguado, director de la Escuela Técnica Superior de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos de la Universidad Politécnica, aludió también a la proliferación de colegios profesionales y sugirió que hay que tender hacia los Colegios únicos o bien disminuir su número agrupándolos por ámbitos o por titulaciones afines. Afirmó también que hay que disociar la acreditación profesional de la acreditación académica.

Finalmente, **Eduard Bardají**, de la Universidad de Girona, señaló que la gestión de los estudios universitarios se hace muchas veces en función del interés personal del departamento correspondiente. En su opinión, los estudios deben tener un marcado espíritu práctico para poder desempeñar la profesión en las mejores condiciones posibles. Por ello, defendió la obligatoriedad de las prácticas en empresas como requisito previo para el ejercicio profesional.

Pilar Gurría
Secretaria del COVB

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Agafar el Toro per les Banyes

Els especialistes en medicina bovina defensen la figura del veterinari d'explotació en la lluita contra les patologies.

El dia 9 de febrer va tenir lloc a la seu del COVB una reunió de la junta de l'Associació Nacional d'Especialistes en Medicina Bovina d'Espanya (ANEMBE), amb l'objectiu de definir la postura de l'Associació davant la problemàtica desfermada amb l'anomenat mal de les "vaques boges".

Gran part de la reunió va estar dedicada a discutir la idoneïtat del certificat que el veterinari ha de signar d'autorització sanitària sobre els animals de les espècies bovina, ovina i cabrum destinats a l'escorxador. Aquest certificat va ser establert pel Reial Decret 3454/2000 de 22 de desembre, dins del Programa Integral Coordinat de vigilància i control de les Encefalopaties Espongiformes Transmissibles (EET) dels animals, i posteriorment modificat per l'Ordre de 12 de gener de 2001.

Situacions divergents

A la reunió van quedar paleses les diferències entre les diverses Comunitats Autònomes respecte al grau d'implantació del certificat i la posició del col·lectiu veterinari envers aquest. A Madrid i Astúries, per exemple, els veterinaris consideren el certificat com una eina útil per transmetre tranquil·litat al consumidor, sobretot després de la modificació introduïda amb l'Ordre de 12 de gener de 2001, que estableix la necessitat que el certificat vagi acompanyat d'una declaració del responsable/titular de l'explotació. En canvi, al País Basc no consideren necessari el certificat i a Navarra hi ha por a les responsabilitats penals que se'n poden derivar de la seva signatura. A Galícia només hi ha 40 veterinaris habilitats per a signar el certificat, encara que actualment s'està discutint traspassar aquesta responsabilitat als veterinaris que tenen assignada una zona concreta. La postura més radical sobre el tema la tenen els veterinaris de la província de Toledo, que rebutgen signar el certificat per què consideren que tots les veterinaris tenen en major o menor grau una relació comercial amb les explotacions ramaderes, i per tant no poden ser habilitats.

L'habilitació per certificar ha de ser voluntària i demanada pel propi veterinari interessat.

El veterinari, garant de la salut pública

Al final de la reunió la Junta d'ANEMBE va consensuar una sèrie de punts amb la intenció de transmetre'ls als seus associats, a l'Administració i al públic en general.

-En la situació de crisi de confiança per part del consumidor que es viu amb l'escàndol de les "vaques boges", el veterinari ha de saber respondre a l'exigència de qualitat i responsabilitat que demana la societat.

-ANEMBE i els veterinaris integrats a l'Associació manifesten que en la seva tasca diària és prioritari vetllar per la salut del consumidor.

-La certificació en relació a les EET i altres patologies és un acte clínic important i totalment assumible per part del veterinari, que ha de ser promogut i utilitzat des del sector amb un millor coneixement de la realitat.

-Les Comunitats Autònomes, amb la col·laboració de les associacions i els col·legis professionals, han de definir clarament la figura del veterinari habilitat i establir els mecanismes per a la seva designació, que en tot cas ha de ser voluntària i sol·licitada pel propi veterinari.

-És necessari promoure la figura del veterinari d'explotació o de granja com a primera barrera en la detecció de patologies.

-La certificació haurà d'anar sempre acompanyada de la corresponent visita a l'explotació i als animals objectes del certificat. S'ha d'evitar la certificació a distància.

IMSP: Memorial de Agravios

El pasado 4 de diciembre la Junta del COVB se reunió con el Gerente del Institut Municipal de Salut Pública (IMSP), Josep Guix, para plantearle una serie de problemas relacionados con la salud pública y los animales de compañía en el municipio de Barcelona.

Falta de personal y de control

En materia de Salud Pública, el COVB considera que el número de veterinarios es insuficiente, fruto de la aplicación de criterios economicistas a la sanidad, y además el personal está poco motivado. El Col.legi cree que es necesario aumentar en 25 el número de técnicos dedicados a labores de control e inspección. En este sentido, el COVB ha ofrecido su colaboración para formar tanto a veterinarios como a otros titulados superiores que puedan realizar estos trabajos.

Por otro lado, es necesario también controlar a las consultoras, encargadas de realizar los análisis de riesgos, las analíticas de alimentos, los cursos de manipuladores y los controles de industrialización, ya que a veces existe fraude en el proceso y se firman los controles sin haber realizado en realidad ninguno de los cometidos. Hasta que se exija el autocontrol, es necesario hacer pedagogía, integrar a los gremios y a las asociaciones de comerciantes en la sanidad. El mensaje es que si se hace bien, venderán como valor añadido algo que es cada día más valorado por el consumidor, la calidad, y la podrán hacer pagar.

En cuanto a las carencias concretas que el COVB ha detectado, cabe señalar:

1. Mercabarna. Sólo hay un análisis de riesgos en la limpieza y en el agua. Hay un plan de autocontrol, pero no está unificado y centralizado en un documento. Tampoco se realizan inspecciones en la descarga en el mercado de pescado.

2. Detallistas y mercados. Tampoco existe inspección. El COVB realizó un muestreo en los últimos dos meses del pasado año, y todos los bares, detallistas y minoristas de mercados encuestados declararon no haber tenido ninguna inspección desde hacía más de un año.

3. Comedores. Tampoco hay control de los comedores con cocina propia, aunque probablemente algo se haya hecho a raíz del reciente episodio de infección por E. Coli. Existe un proyecto de ley para comedores escolares, pero la ley que se sigue aplicando es del año 1977. Si en carnes y pescados existe esta falta de personal en el control e inspección, la situación en el caso de las frutas y verduras la situación no es mejor. Algún día saldrán a la luz pública los riesgos que tienen por su poco control y volverá a desencadenarse otra crisis de confianza por parte del consumidor.

4. Normativa. Sigue siendo necesario elaborar un protocolo sobre cómo hacer una inspección dependiendo del tipo establecimiento. Por otro lado, se debería revisar tanto la legislación general de sanidad como la específica para cada tipo de establecimiento. El problema es que en España siguen promulgándose leyes poco realistas, que no pueden ser cumplidas. Tal vez sería más lógico hacer leyes de plazos, implicar a las partes interesadas en una dinámica que nos fuera llevando a medio plazo a los objetivos deseados.

Animales de Compañía

El COVB desearía hacer extensivo al IMSP el acuerdo con la Diputación para la cesión de los datos de los animales que lleguen al Centro de Acogida. El convenio de colaboración con el IMSP podría abordar las siguientes cuestiones pendientes de solución:

-Control de los Núcleos Zoológicos. Actualmente inexistente. El Col.legi puede aportar su inspector de clínicas para llevar a cabo las inspecciones en estos centros.

-Censo. La situación del pasado año fue desmotivadora para los veterinarios que participaron en la campaña, que han cobrado al cabo de un año y después de insistir bastante.

-Los servicios municipales en temas de animales en la vía pública siguen siendo deficitarios y además los ciudadanos y las asociaciones animalistas siguen sin conocerlos.

-La Campaña del Punt Vermell es un tema poco trabajado y que no cumple unos mínimos para la venta responsable de animales en el comercio especializado.

-Los cursos de manipuladores no cuentan con servicios técnicos y en algunos casos incluso sugieren incitación al intrusismo y no reflejan lo que por ley tendría que ser exigible.

-Tampoco se cumple la obligatoriedad establecida en la ley 3/88 de que todos los centros en donde existan temporalmente animales de compañía dispongan de servicio veterinario.

-Estudio y elaboración de un anuario epizoótico de zoonosis transmisibles, a través de las clínicas veterinarias de la ciudad, para su control.

Com aportar el millor d'un mateix en un Curriculum i una entrevista de selecció

Els "asos" de l'èxit en la inserció laboral

El passat mes de gener van tenir lloc a la seu del COVB dues sessions organitzades per la Borsa de Treball (Apropem), dedicades a parlar de la importància del Curriculum Vitae (CV) i l'entrevista de selecció per aconseguir l'èxit en la recerca de feina. Les sessions van anar a càrrec d'Elsa Puig, llicenciada en Psicologia, diplomada en Grafologia i Morfopsicologia de la cara i consultora de Recursos Humans.

Posar una pica a Flandes

El primer gran escull amb què es troba la persona que cerca feina és aconseguir una entrevista personal. Per això, tant el CV com la carta de presentació que l'acompanyi han de tenir els elements necessaris per cridar l'atenció de l'entrevistador.

L'objectiu de la carta de presentació és especificar el motiu pel qual s'envia el CV. La carta ha de saber "incitar" al seleccionador a llegir el CV. Mai no tindrà una extensió superior al foli i l'exposició ha de ser breu i concisa. Si el motiu pel qual s'envia el CV és una oferta concreta de treball, en el primer paràgraf de la carta caldrà indicar la data i mitjà a través del qual s'ha tingut coneixement de l'oferta, i si aquesta inclou alguna referència, indicar-la també tant al sobre com a la carta. Si pel contrari enviem el CV per iniciativa pròpia, exposarem la nostra voluntat de ser inclosos en el banc de candidats de l'empresa de cara a futures ofertes de treball. A continuació farem una breu referència al CV adjuntat, remarcant allò que s'ajusta amb els requeriments expressats per l'empresa en la seva oferta o els que pensem que ens capaciten per al lloc de treball sol·licitat. Finalment, especificarem els motius de canvi o situació actual: atur, promoció, nivell de retribució econòmica, etc. Acomiadarem la carta amb una sol·licitud d'entrevista personal per comentar els punts abans esmentats.

El CV és el document que reflecteix la imatge acadèmica i professional d'una persona. És el testimoni d'un passat i un present que pot suggerir un futur.

El primer que s'ha de tenir present és la presentació formal del document. El CV ha de tenir un aspecte pulcre i ha de ser fàcil i ràpid de llegir, oferint la informació de forma ordenada i ben estructurada. S'ha de tenir també molta cura en no incórrer en faltes d'ortografia i gramàtica, que donen una imatge de descuit i solen ser motius automàtics d'eliminació.

Una altra qüestió formal important és l'extensió del CV. Aquesta mai no ha de superar els dos fulls; només s'aportaran certificacions acadèmiques, tests psicotècnics i d'altres documents acreditatius del CV si l'empresa ho especifica o en una fase posterior del procés de selecció. Una alternativa és fer una versió reduïda d'un foli i presentar la versió àmplia si ens ho demanen.

En quant al contingut, l'estructura idònia seria la següent:

-Dades personals: nom i cognoms, adreça, telèfons (tant fix com mòbil), correu electrònic, lloc i data de naixement (preferible a l'edat, en el cas que el CV sigui utilitzat més endavant), servei militar, estat civil, dades físiques (en alguns llocs poden demanar una complexió física forta).

-Estudis: en primer lloc i de forma destacada, la formació reglada (diplomatures, llicenciatures, etc.); a continuació, la formació no reglada i complementària (cursos en acadèmies, cursos de formació ocupacional). S'ha de fer constar la titulació, el centre d'ensenyament i el període de realització o data de finalització, en ordre decreixent (des de l'últim curs realitzat fins al primer). La formació en el camp dels idiomes i la informàtica s'inclourà en els respectius apartats.

-Idiomes: indicar nivell parlat, escrit i llegit de cada llengua.

-Informàtica: distingir entre entorns (Windows, Macintosh, Linux, etc.) i aplicacions (tractaments de textos, fulls de càlcul, bases de dades, disseny, etc.). Especificar si el grau de coneixement és a nivell d'usuari o si, a més, es tenen nocions de programació.

-Experiència laboral: és impor-

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

tant relacionar les feines desenvolupades de la més recent a la més antiga. Això transmetrà al seleccionador la idea de progressió que hem tingut en la nostra trajectòria professional. La informació inclourà nom, activitat i localització de l'empresa, càrrec ocupat i temps de permanència. També és convenient reflectir si s'ha tingut cap tipus de responsabilitat sobre altres treballadors.

-Altres dades d'interès. Aquí inclourem tota la informació que no es pot relacionar en els altres apartats: carnets de conduir, possessió de vehicles, afeccions, disposició per a viatjar i per a canviar de domicili, referències, etc.

Unes recomanacions finals. No mentiu mai sobre el vostre nivell de coneixements ni sobre la vostra experiència laboral, per què això és fàcilment detectable en una entrevista personal i us descartaria automàticament del procés de selecció. I tingueu sempre present que el CV és una eina viva i canviant en funció de l'experiència i de l'anàlisi del tipus d'ofertes laborals que hi ha al mercat. Per això, el CV s'ha d'actualitzar constantment i personalitzar-lo en funció de cada oferta.

L'hora de la veritat: l'entrevista personal

L'entrevista és l'última prova que hem de passar abans d'aconseguir una feina. En ocasions i cada vegada més, els entrevistadors per tal de guanyar temps poden fer una primera aproximació als candidats fent una trucada telefònica. En aquest cas és molt important ser amable, ja que aquest pas pot suposar una primera criba de candidats per part de l'entrevistador.

Com a tasca preparatòria per anar a fer l'entrevista ens fixarem en quatre punts bàsics:

-Aspecte físic: hem d'adequar la nostra imatge al que l'entrevistador està buscant pel lloc de treball ofert.

-L'actitud durant l'entrevista: independentment de si estem a l'atur o busquem una feina millor, sempre ens hem de mostrar interessats pel lloc de treball motiu de l'entrevista.

-Quan anem a una entrevista és important conèixer al màxim l'empresa on anem a treballar, per això, abans de la cita és convenient documentar-nos al respecte.

-Per últim, hem de pensar les respostes a les possibles preguntes que ens facin. No és fàcil i només s'aconsegueix després d'anar al màxim d'entrevistes possibles.

El dia de la cita, convé no arribar tard, i si això no és possible cal avisar del motiu amb antelació. No oblideu tampoc apagar el telèfon mòbil. Encara que es tracti de la feina de la nostra vida, ens hem de mostrar relaxats i actuar amb la màxima naturalitat.

L'entrevista sol dividir-se en dues parts, una on l'entrevistador fa una sèrie de preguntes i nosaltres contestem i una altra on som nosaltres els que plantegem qüestions. En la primera part és important avaluar la persona que ens està entrevistant i tractar d'endevinar el que vol de nosaltres. Hi ha entrevistadors que els hi agrada que la gent parli molt i expliqui moltes coses i altres que volen respostes concretes; en tots dos casos, mai hem de respondre amb monosíl·labs. Si heu tingut cap problema en empreses on heu treballat anteriorment, és millor que comentem aquest fet i que no sigui l'entrevistador el que se n'assabenti després demanant referències.

Una vegada finalitzada aquesta primera part l'entrevistador sol donar detalls sobre el lloc de treball que s'ofereix i el procés de selecció. Al final sol preguntar si tenim dubtes; en aquest moment és important no callar i treure, per exemple, la informació que hem arreplegat sobre l'empresa, demostrant d'aquesta forma el nostre interès per la mateixa.

De vegades ens poden fer també preguntes de tipus personal o familiar, com quina feina tenen els pares o quina relació tens amb la teva família. Encara que us sembli una intromissió i que no aporti informació significativa, haureu de respondre, així que és millor que hagueu pensat abans les respostes a aquest tipus de qüestions.

Un cop finalitzada l'entrevista, feu una valoració personal de com us ha anat. Penseu a les preguntes que potser no heu sabut respondre de forma adequada i tragueu conclusions per a properes entrevistes.

Tingueu en compte que, si al final no ens escullen, no haurà estat per manca de preparació o perquè hem fet malament l'entrevista, sinó perquè simplement només hi havia un lloc de treball i potser hi havia algú altre que estava millor preparat que nosaltres per a la feina.

Elsa Puig
Llicenciada en Psicologia
Consultora en Recursos Humans

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Comitè de Clíniques

Com Cobrar als Morosos

El Comitè de Clíniques segueix en el seu empeny d'ajudar als clínics. Segurament tots vosaltres heu patit alguna vegada un impagat. És per això que us donarem una recepta que pot funcionar a l'hora de cobrar a aquells clients que no se'n recorden de pagar el compte una vegada que el veterinari ja ha fet la feina.

Recomanem que treballeu amb pressupostos estimats. Això ajuda a que el propietari estigui al corrent del que pot pujar la intervenció o el tractament que fareu al seu animal.

Davant un client que manifesta clarament que "no et pot pagar en aquest moment" (mai et diran que no et volen pagar), el que heu de fer és fer-li signar un reconeixement de deute.

Abans també s' havia de fer signar una lletra de canvi per tenir més força a l'hora de la reclamació del pagament, però actualment la llei ha canviat i no cal lletra de canvi. Sense aquests papers, (pressupost i reconeixement de deute), no podreu fer cap reclamació. L'excusa que us ho demana el vostre comptable o el vostre gestor pot funcionar. En aquesta acceptació de deute, podeu donar facilitats de pagament a terminis si confieu en el client, o fixareu una data límit pel pagament del deute. Adjuntem un exemple que us pot servir de model. En cas de que treballeu amb pressupostos per avançat, no caldria detallar els serveis a la fulla de reconeixement de deute sinó només fer referència al número i data del pressupost.

Sense pressupost previ ni document de reconeixement de deute no podreu fer cap reclamació

Quan el client en qüestió se n'oblida d'acomplir amb els pagaments fixats, heu de començar a recordar-li amb cartes certificades amb avís de recepció. És molt important que sigui així per tal que tingueu proves que ha rebut els vostres avisos. La primera serà molt suau, enteneu que es pugui haver oblidat de la data i el convideu a passar per la vostra clínica a liquidar el deute o oferiu el número de compte corrent per facilitar-li la feina.

La segona ha de ser més contundent, ja podeu amenaçar-lo amb que haureu d'emprendre mesures legals si no ve a pagar, i la tercera, comunicarà la vostra decisió de denunciar-lo al jutjat.

Segurament, alguns d'aquests clients acudiran a pagar-vos abans d'arribar a la tercera carta, però si no és així, al proper número us comentarem els següents passos per fer la denuncia al jutjat. Seguint aquest procediment, es poden arribar a cobrar deutes de fins a 150.000 pessetes sense necessitat de que intervingui cap advocat ni procurador. Per imports superiors, ja serà necessari que ells intervinguin. Seguiu atents a la revista...

FULL DE RECONEIXEMENT DE DEUTE

El Sr/a .....amb D.N.I número..... amb residència al carrer.....nº.....del municipi de.....reconeix mitjançant la signatura del present document que contrau un deute amb la clínica NOM de la CLÍNICA de població, província de Barcelona, de la quantitat de.....ptes. pels serveis donats al seu animal de companyia en el centre abans anomenat i que detallem a continuació:

....ptas.

....ptas.

....ptas.

Total Deute .....ptas.

El client es compromet a liquidar el deute en els següents terminis:

Primer termini: ....ptas.

Segon termini: ....ptas.

Tercer termini: ....ptas.

Lloc i data, Signatura:

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Mesa Redonda sobre el Convenio Laboral

El próximo lunes 2 de abril a las 20.30 h. tendrá lugar en la sede del COVB una mesa redonda sobre la necesidad de establecer un convenio laboral para el sector veterinario. Intervendrán los abogados Carlos González, especializado en derecho laboral, y Perfecto Alonso, el presidente de la Associació Catalana de Veterinaris d'Animals de Companyia (ACVAC), Joan Mascort, y un representante de cada una de las entidades siguientes: la patronal Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC), el sindicado Unión General de Trabajadores (UGT) y AJV.

Dada la importancia del tema, os invitamos a que acudáis a esta mesa redonda para escuchar y aportar ideas. De entrada, os ofrecemos sendas reflexiones desde la perspectiva del empresario y del trabajador asalariado.

La visión de los trabajadores

Como todos sabéis, la situación laboral de muchos compañeros que ejercen la clínica de pequeños animales no es nada buena; se trabaja sin contrato laboral, con remuneraciones injustas en relación a las horas de dedicación, o simplemente haciendo más horas de las convenientes para llevar a cabo un buen trabajo. Por eso creemos que un convenio laboral es la opción más justa tanto para el empresario como para el trabajador. La iniciativa de organizar una mesa redonda para debatir nuestra situación laboral actual es una oportunidad inmejorable para que todos puedan defender sus ideas. Sin duda, todas las propuestas contribuirán a hacer un poco más digna y humana nuestra profesión.

Ana Avellaneda

La postura de los empresarios

Hace unos meses que es un tema habitual de conversación, sobre todo entre los veterinarios más jóvenes, la ausencia de una regulación de las relaciones contractuales. El vacío que actualmente existe ante la falta de un convenio laboral en nuestro colectivo, ha hecho que también dentro de la asociación ACVAC nos hayamos planteado este tema.

En primer lugar nos hemos dirigido a otras asociaciones en Europa para saber cómo tienen regulado su mercado de trabajo. En segundo lugar, estamos recogiendo información de cómo se materializa esta normativa.

Pero la discusión fundamental está en qué ventajas y qué inconvenientes puede tener el regular las relaciones laborales entre veterinarios y entre éstos y terceros.

Como ventajas citaríamos:

- La tranquilidad que aporta para unos y otros el que las relaciones laborales estén dentro de un marco legal.
- La acción que tienen unas relaciones laborales normalizadas sobre la atomización del sector clínicas.
- La relación contractual legal tiene un efecto positivo sobre los servicios, ya que mejora la autoestima del trabajador, la calidad del servicio, la imagen del centro y en definitiva aporta valor a la empresa.
- En los casos de intrusismo es un mecanismo disuasorio.
- En lo referente a la competencia desleal, la existencia de un convenio hace que los centros que lo asuman creen servicios bien dotados, con personal cualificado y con buena imagen profesional.
- Seamos empresarios o trabajadores, los veterinarios estamos al fin y al cabo en el mismo barco. Tenemos también una serie de problemas comunes que sólo juntos podremos resolver.
- La nueva reforma laboral puede dar diferentes respuestas a distintas necesidades.
- La entrada de España en la moneda única conllevará una serie de cambios, entre ellos la regulación y armonización del mercado laboral.

Los pasos a seguir para establecer un convenio laboral en el sector serían los siguientes:

1. Constituirnos en patronal dentro de la Confederación Española de la Pequeña y Mediana Empresa (CEPYME), ya que Fomento del Trabajo no tiene en el momento demasiado interés en nuestro colectivo.
2. El grupo de veterinarios jóvenes puede afiliarse a un sindicato.
3. A partir de este momento se formaría una mesa con representantes de ambas partes que comenzaría a negociar. Normalmente el plazo es de un año.

Por último una reflexión. Evidentemente la Universidad y su escasa imaginación y previsión de futuro es el mayor responsable de la situación que unos y otros estamos padeciendo, pero también nosotros y en algunos casos el trato que damos a nuestros empleados tienen parte de responsabilidad en la atomización del sector.

Pilar Gurría

I CONGRÉS DE VETERINARIS TAURINS DE CATALUNYA

El Col·legi Oficial de Veterinaris de Tarragona (COVT) i la Comissió d'Assumptes Taurins del COVB han organitzat el I Congrés de Veterinaris Taurins de Catalunya, que tindrà lloc a la seu del COVT (C/ Sant Antoni Maria Claret, 10) el proper 31 de març. Aquest congrés és obert a tots els veterinaris interessats en els assumptes taurins des de qualsevol punt de vista. Hi haurà a més a més un programa d'acompanyants que inclourà una visita a la ciutat de Tarragona, Patrimoni de la Humanitat.

El programa del Congrés és el següent:

09.00 h. *Acreditacions*

09.15 h. *Presentació del Congrés a càrrec d'Angel Guerrero López, President del COVT.*

09.30 h. *La ramaderia de braus a Catalunya. Marcel Tous, veterinari del DARP.*

10.00 h. *Encefalopatia Espongiforme Bovina i braus. Martí Pumarola, degà de la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona i director del Laboratori de Diagnòstic de les Encefalopaties Espongiformes Transmissibles.*

10.30 h. *Correbous, curses de braus i novillades. Problemàtica des d'un punt de vista veterinari. Carles Ferrando, veterinari especialista en espectacles taurins de Tarragona, i Javier de Benito Langa, veterinari de la Plaça Monumental de Barcelona.*

11.15 h. *Pausa-cafè.*

11.45h. *Tradicions taurines a Catalunya. Història i present. Juan Segura Palomares, president de la Federació d'Entitats Taurines de Catalunya.*

12.15h. *Taula Rodona: L'actuació veterinària als espectacles taurins. Aspectes legals des de diferents punts de vista. Ponents: Anna Oliach (Conselleria de Governació), Pedro Balaña (Empresari tauri), Juan Segura Palomares (Aficionat) i Jordi Ferrès Padró (Plaça Monumental de Barcelona)*

13.30h. *Conclusions i cloenda.*

Calçotada

Inscripcions: al Col·legi Oficial de Veterinaris de Tarragona. Tel 977 211 189

Preus:

Veterinaris: 5.500 Pts.

No veterinaris:

Taula rodona accés lliure segons disponibilitat de places

Calçotada: 5.500 Pts.

Acompanyants: 5.500 Pts.

HORARIS DELS SERVEIS DEL COVB

Departament d'Administració
Mònica Rodríguez (extensió 20)
Andreu García (ext. 21)
Dilluns a divendres
de 9.30 a 13 h.
i de 16 a 20 h.

Afers col.legials
Cristina Campañà (ext. 24)
Dilluns a divendres
de 9.30 a 13 h.
i de 15.45 a 19.45 h.

AIAC
Servei animals perduts i/o trobats:
24 h. Tel. 902 170 401

Altres afers:
Dilluns a divendres
de 9.30 a 13 h.
i de 16 a 20 h. (ext. 22)

CCVC
Marta Pérez, Irene Marcos, Eva Aguado (ext. 22)
Dilluns a divendres
de 9.30 a 13 h.
i de 16 a 20 h.

Biblioteca, Deontologia i borsa de treball (Apropem)
Eva Moyano (ext. 31)
Dilluns a divendres
de 9.30 a 15.30 h.

Acadèmia de Ciències Veterinàries
Sr. Roca (ext. 28)
Dilluns d'11 a 13 h.
Dimarts a divendres
d'11 a 13 h.

Assessoria jurídica
Joan Beltran (ext. 26)
Dimarts de 16 a 20 h.

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

PLAN FORCEM 2001. CURSOS SUBVENCIONATS

Com cada any, el COVB presentarà la sol·licitud de subvenció per a la realització de cursos adreçats a col·legiats en situació d'atur, ocupats, assalariats i en règim d'autònoms.
Aquests són els plans formatius que inicialment hem previst organitzar i que resten sotmesos a qualsevol variació que els ponents ens proposin.

1. Cursos per a veterinaris

-Educació del cadell.
-Creació d'hàbitat: socialització.
-Correcció de comportaments inadequats.
-Agressivitat: classificació.
-Diagnòstics i tractaments.
-Fòbies.
-Estats d'ansietat

2. Cursos per a auxiliars

Informàtica:
-Maneig de sistemes: Windows i Office
-Nocions d'Internet: correu i cerca d'informació
-Aplicacions en la clínica veterinària: nous sistemes de comunicació amb els clients.

Ja que a l'hora de concedir una subvenció es valoren les necessitats formatives del sector, i que això s'acredita, en el nostre cas, en funció del nombre de veterinaris que estan interessats en assistir als cursos, aquest any volem anticipar-nos i obrir una llista de col·legiats que vulgueu participar en el pla formatiu d'enguany.
És molt important, a l'hora de tramitar la sol·licitud de la subvenció, que aquesta vingui recolzada pel major nombre de veterinaris, encara que finalment no pugueu assistir als cursos.
Per tal de poder organitzar els cursos amb l'antelació mínima suficient us preguem que, si esteu interessats, ens ho comuniqueu el més aviat possible de les següents maneres:

-Trucant al telèfon 93 211 24 66, extensió 24 (Cristina)
-Enviant un correu electrònic: cristinac@covb.es
-Enviant un fax al número 93 212 12 08

També agrairem que ens digueu el temari dels cursos que més us interessin.

CARTILLA SANITÀRIA

Segons l'acord a què han arribat la patronal Veterindustria i els laboratoris fabricants de vacunes, des de l'1 de gener d'enguany ja no s'emeten cartilles sanitàries dels propis laboratoris.
Això és una mostra de l'intent de la indústria farmacèutica de donar la importància que li correspon a la cartilla sanitària emesa pel Consell de Col·legis Veterinaris de cada Comunitat Autònoma. D'aquesta forma s'intenta evitar el frau per part de persones no autoritzades a aplicar biològics i que ho estan fent des de fa molts anys.
La cartilla sanitària que emet el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) té un cost de cent pessetes. Es tracta d'una quantitat irrisòria comparada amb el volum de vacunes que actualment apliquen persones alienes a la nostra professió. És per això que et demanem que utilitzis aquesta cartilla com a únic document oficial reconegut.

QUÈ EN PENSEU, DE "VETERINARIS"?

L'emissió dels nous capítols de la sèrie de televisió "Veterinaris" a TV3 ha tornat a revifar entre molts companys el debat sobre la imatge de la professió en aquest programa i en general als mitjans de comunicació. Mentre que uns pensen que la sèrie en general aporta una visió positiva del col.lectiu envers la societat, altres, els crítics, fins i tot han reclamat que el Col.legi adopti una postura pública de rebuig.
Ja que sembla haver tants partidaris com detractors, hem cregut convenient, abans de "prendre partit", sondejar la vostra opinió. Per això ens agradaria que ens féssiu arribar les vostres reflexions sobre les següents qüestions:

- Què en penseu, de la sèrie "Veterinaris"?
- Què n'opinen els vostres clients o la gent del vostre entorn? Heu detectat cap canvi d'actitud envers la professió veterinària arran l'emissió dels nous capítols de la sèrie?
- En el cas d'incorporació de nous clients, heu pogut esbrinar si les motivacions tenen res a veure amb l'emissió de la sèrie?
- Qualsevol altre reflexió que vulgueu incorporar

Podeu enviar les vostres respostes per correu electrònic a l'adreça de David Quesada, periodista del COVB (dquesada@inicia.es) o bé per fax (93 212 12 08) o carta al Col.legi, assenyalant a l'encapçalament o al sobre la referència "Revista-enquesta Veterinaris".

LLISTAT DE PERITS

En el número anterior de la revista vam notificar als companys que figuren inscrits en el llistat de perits la necessitat que ratifiquin al COVB el seu desig de continuar en aquest llistat. Adjuntem a continuació la relació de persones que actualment hi figuren. Recordeu que tot col.legiat que no hi estigui inscrit i s'hi vulgui incorporar pot fer-ho directament a la Secretaria del Col.legi.

NOM	COGNOM1	COGNOM2
DAVID	ALCALDE	ANDRES
ANNA	ALSINA	IGLESIAS
ALBERTO	ALTAFAJ	TARDIO
XAVIER	ALTET	TORNE
FRANCESC	ARMENGOL	BARNIOL
JAUME	BALAGUE	ESTREMS
ANTONIO	BALLESTER	VILLENA
ASSUMPCIO	BOLAO	BARO
ENRIQUETA	BOSCH	PASCUAL
ROSER	CANALS	COMAPOSADA
ALBERT	CANALS	ROSELL
JOAN	CAPDEVILA	ESTEVE
RICARDO	COEDO	BESTEIRO
ESTEBAN	COMAMALA	LANA
CARME	CHACON	VILLANUEVA
ORIOL	CHIMENO	YUGUEROS
JAVIER	DE BENITO	LANGA
Mª JESUS	DEL RIO	LAFUENTE
JOSEP	DOLCET	LLAVERIA
XAVIER	FABREGAS	COMADRAN
SONIA	FERNANDEZ	PEREZ
ISIDRE	FERRAN	ALLUE
JORDI	FONTANET	BRAUT
NURIA	FUENTES	FERNANDEZ
ESTER	GARCIA	CID
MANEL	GIMENEZ	JORDANA
YOLANDA	GONZALEZ	BORDES
MONICA	GONZALEZ	GAGO
JORDI	GRAU	RIPOLL
CARLOS	GUILLEN	PELEGAY
JOSE	JUAN	RODRIGUEZ
ISABEL	LORENTE	ALCARAZ
MA. DOLORS	LORENTE	AZPELICUETA
ESTEVE	LLAMBES	MORERA
XAVIER	LLEBARIA	SAMPER
JOAN	MACAU	FABREGAS
ISABEL	MARTINEZ	EGAÑA

NOM	COGNOM1	COGNOM2
LLUIS	MAS	TORTAJADA
RAMON	MASSO	CALZADO
JOAN F.	MAYOL	I FONT
F. XAVIER	MEYA	HONRUBIA
NURIA	MIQUEL	BELLMUNT
MIQUEL	MOLIST	BACH
ALBERT	MONFERRER	BALLESTER
FRANCESC	MONNE	ORGA
MARIO	MONTAÑA	MAESTRO
RAMON	MORA	VENTURA
MILTON	MORENO	GRACIA
OSCAR	MOYA	ODRI
LUIS	MUÑOZ	JORDAN
MONTSERRAT	PEREZ	LLOBET
CARLES	PERPIÑAN	FUENTES
CARLES	PONS	BADRINAS
SAMUEL	PORTAÑA	TUDELA
DOLORES	PUERTAS	NAVARRO
JOSEP	REIG	PUIGBERTRAN
SONIA	ROMERO	ROBLES
JOSEP	ROURA	PUJOLRAS
CRISTOFOR	SALAS	RIERA
ROSA MA.	SEGURA	ARIMON
URSULA	SERRAT	VIDAL
JORDI	SERRATOSA	VILAGELIU
JOSEFINA	SORRIBAS	RABEYA
JOSEP MARIA	TAIXE	VILANA
FERNANDO	TAPIA	SAGALES
MA. LLUISA	TAULER	DAUNIS
ROSER	TURRAU	BALAÑA
FRANCESC X.	VENTURA	CRUZ
FERRAN	VERA	GRAS
ALBERTO	VERDU	DE LASSALETTA
MA. CARMEN	VICENTE	MARQUEZ
PERE	VILA	SANMIQUEL
ESTER	VILLAR	SALTIBERI

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Ayuda a un Galgo

Todos tenemos algo bueno. A veces por ir estresados con el ritmo de vida en que todos vivimos en una ciudad, hay que rascar un poco para encontrar ese algo bueno. Vivimos en una sociedad lucrativa, competitiva y consumista. De casi todo se intenta hacer un beneficio y muchas veces son los seres vulnerables como los niños o los animales los que son de una manera u otra las víctimas.

Cuando pides ayuda para los animales que sufren injusticias, muchas personas argumentan que hay muchos niños y personas que también las sufren. En realidad estos argumentos son una autodefensa porque muchas de estas personas no ayudan ni a unos ni a otros y aceptan la situación como inevitable. En general, si no eres parte de la solución, eres parte del problema.

Ayudar a los animales es también ayudar a las personas. Porque las sociedades que respetan a los animales respetan mejor a las personas. De la misma manera, quien es cruel con los animales suele serlo también con las personas.

En S.O.S. Galgos ayudamos a los galgos de carreras y a los galgos de caza que sufren un trabajo intenso y luego son sacrificados. Nosotros luchamos contra estas injusticias y les buscamos hogares responsables en su retiro porque son excelentes animales de compañía, tanto con los niños como con las personas mayores. Contrariamente a lo que piensa la gente (por prejuicios o por simple desconocimiento de la raza), viven felices en un piso ya que han pasado casi toda su vida en jaulas y en la oscuridad.

Para más información, contacte con nosotros o visite nuestra página web en www.sosgalgos.com y haga feliz a un ser necesitado. Si no puede adoptar, ¿porque no nos ayuda haciéndose soci@?

Anna Clements
Presidenta S.O.S. Galgos
Tel. 93 372 5685 - 607 21 68 96

Un llebrer a casa?

Sempre havíem conviscut amb gossos i a tots dos ens agraden molt. Per això, quan ja estàvem instal·lats al nostre pis vam decidir tenir un.

Vaig recordar que hi havia una associació que acollia a llebrers de curses i altres gossos per donar-los en adopció. No era just que acabessin sacrificats després de estar gairebé les vint-i-quatre hores del dia tancats en gàbies i de esforçar-se al màxim durant tot el recorregut per guanyar: es mereixien almenys jubilar-se com "gossos".

A la seva pàgina web ens vam informar sobre el seu caràcter, les seves necessitats i quins eren els tràmits per adoptar-ne un. Aquella mateixa setmana vam anar a conèixer a Joia, que era la gossa que tenien acollida en aquell moment per adoptar. Ens va agradar molt i als pocs dies estava amb nosaltres a casa.

Se'ns feia estrany que haguessin retirat a Joia tan aviat, no tenia cap lesió ni malaltia i aparentment es veia en bona forma. Potser el seu anterior amo no se'n va adonar que Joia no obeïa als crits perquè és sorda.

Joia és blanca, amb una gran taca negra al cap i és molt estilitzada. Té un caràcter molt tranquil i sociable, gaudeix jugant amb altres gossos i amb el nostre gat. Dorm molt al seu sofà però quan té ganes de jugar ens busca, ens agafa les mans amb la seva boca i comença a fer voltes en cercle.

Ara portem uns tres mesos amb ella i puc dir que el millor que vam fer al decidir tenir un gos va ser acollir un llebrer. Són animals molt nobles i agraïts que s'adapten molt bé a viure en un pis i que els agrada estar amb gent.

Crec que si hagués més informació sobre la situació d'aquests animals i sobre el seu caràcter els tindríem més presents a l'hora d'escollir un gos. Nosaltres estem encantats amb Joia, i crec que ella també ho està amb nosaltres.

Anna Navarro
Veterinària

UAB Universitat Autònoma de Barcelona
VETERINARIOS SIN FRONTERAS

Necrófagos Especializados

La reforma agraria pendiente y la secta Moon

En la Naturaleza contamos con unos animalitos muy sabios (carroñeros, insectos necrófagos y coprófagos) que se alimentan de materia muerta y otros desechos procedentes de animales superiores, completando así el "ciclo trófico". Generando, en un ejemplo de reciclaje y reutilización, nueva energía para la colectividad. Pero en la Naturaleza también contamos con otros individuos con prácticas similares: aprovecharse de las vidas agónicas, eso sí, para su propio y único provecho.

No sé si existe (o merece) clasificación zoológica para esta sub-especie, pero seguro que sabríamos reconocer a muchos sujetos en nuestro pobre Planeta vampirizado. Qué son sino los empresarios que nos venden por módicos precios vaqueros tejidos en las maquilas en horarios de 18 horas al día. Qué son los especuladores que desde un mullido sofá con orejeras, transacción arriba transacción abajo, van llenado sus cuentas corrientes, en la misma proporción que se llenan las cuentas del paro. Y en este grupo zoológico hay unos especimenes muy peligrosos que añaden a estas formas de esclavitud el condimento de la religión.

Recientemente la secta Moon acaba de comprar en el Chaco paraguayo mediante una de sus empresas filiales, Atenil S.A., 400.000 ha. de terreno con su pueblo todo completito: puerto, fábrica, escuelas, viviendas, cementerio, monumentos históricos y edificios públicos y, de alguna manera, a sus 6.000 habitantes, todo en el mismo lote. La secta, como cualquier otra empresa multinacional, tiene fines lucrativos, eso sí, para ponerlos en manos del Reverendo Moon (la segunda venida de Jesucristo al mundo), que quiere tener en sus manos el control del Mundo para llevarlo por la Buena senda. Y con un gran ojo comercial (¿en el centro de la frente?) se dirigen a explotar a pueblos maltratados, que en su sufrimiento aceptarán (piensan) sin problema sus preceptos divinos y podrán campar a sus ánchas fortaleciendo sus políticas de penetración económica (para utilizar la terminología pertinente)

La secta Moon ha comprado 400.000 ha. de terreno en el Chaco paraguayo con su pueblo incluido: puerto, fábrica, escuelas, viviendas, etc.

Pero en esta ocasión las familias campesinas afectadas y muchos colectivos de solidaridad del Paraguay se están movilizando en defensa de unos derechos con 500 años de razón. Porque Puerto Casado o Puerto La Victoria, que así se llama la zona en conflicto, podría presumir de un pasado que describe fielmente la creación del llamado Tercer Mundo: pueblos indígenas Maskoy y Chamacocos despojados de sus derechos y costumbres ancestrales por la colonización del Nuevo Mundo.

A finales del siglo pasado la firma española Carlos Casado compró más de 5 millones de Ha para la explotación del quebracho, un fruto similar al algarrobo que produce una madera de gran resistencia, que se utili-

zó para la construcción de las durmientes o traviesas de las líneas ferroviarias americanas y europeas, y posteriormente la fabricación de taninos. Quebrachos talados con las manos de los hombres del Chaco, reconvertidos de sencillos cazadores y recolectores a verdugos de sus propias raíces. Durante más de cien años la fábrica Casado ha estado explotando las tierras chaqueñas en un régimen feudal y cruel, hasta su última gota, y ahora, cinco años después del cierre de la empresa taninera, sus propietarios, en una buena transacción comercial tolerada por el gobierno paraguayo, han vendido todo este activo a la secta Moon.

Este caso es ciertamente espeluznante y surrealista, pero la verdad latinoamericana es ésta.

Asamblea indígena en Puerto Casado en defensa de sus tierras

Los indígenas, que representan el 60% de la población de la región chaqueña, poseen menos del 2% de la superficie total del territorio.

Resumiendo en cuatro puntos, el problema de la propiedad de la tierra latinoamericano se caracteriza por:

1. Una distribución del campo de tipo dual. Un pequeño número de latifundistas posee la mayoría de las tierras cultivables, mientras que una multitud de pequeñísimos propietarios, arrendatarios y colonos cultiva el resto de las tierras, que a menudo son de peor calidad. De esta forma se priva a multitud de familias al derecho básico de acceso a los recursos (la tierra) para la producción de sus propios alimentos. En el caso de Paraguay, los pueblos indígenas, que representan el 60% de la población de la región chaqueña, poseen menos del 2% de la superficie total del territorio.
2. La apropiación indebida e impune de tierras por parte de grandes propietarios, empresas nacionales e internacionales, genera una injusticia intolerable al violar los derechos adquiridos de los indígenas y campesinos pobladores de estas tierras.
3. Una manifiesta explotación laboral de las campesinas y campesinos en la escasa remuneración salarial e indignas condiciones de trabajo.
4. La inexistencia de una política agraria coherente y justa que se expresa en la casi total ausencia de estructuras y organismos eficaces que promuevan el desarrollo del mundo rural.

Además y como en el caso de Puerto Casado con pretensiones de explotar sus acuíferos, en estos últimos decenios el proceso lejos de solucionarse se intensifica y expande en consonancia con las políticas del libre mercado. Las políticas de monocultivo en manos de grandes empresas agrícolas, las construcciones de instalaciones hidroeléctricas (con fuertes inversiones de consorcios españoles) y la explotación de recursos mineros y petrolíferos, están basadas en la utilización de los recursos naturales de las tierras tradicionalmente ocupadas por los pueblos indígenas. Y han sido decididas, planificadas y realizadas sin tener en consideración los derechos de los habitantes indígenas.

Para los pueblos indígenas la tierra es un tekoha, "un lugar donde somos lo que somos", donde es posible su modo de ser. Parece que para buena parte del resto de la humanidad la tierra es un producto más de compra y venta.

Gustavo Duch Guillot
Veterinarios sin Fronteras

SIZOO 2001

Del 18 al 21 d'octubre tindrà lloc al Palau número 2 del recinte Montjuïc-1 de Fira de Barcelona una nova edició del Saló Internacional de la Zootecnia, SIZOO.

L'àmplia oferta de SIZOO 2001 inclourà material i equipaments en diversos apartats com el d'aquaris, alimentació, sanitat, gozos i gats, premsa especialitzada, aus, altres animals de companyia, equipaments per a jardins i estanys i terraris. També es realitzaran les Jornades Científiques per a Veterinaris i les Jornades Tècniques per a Comerciants. Malgrat ser una fira en la que no hi ha presència d'animals, des de l'any 1997 s'hi celebra també de forma paral.lela el Campionat Internacional de Perruqueria Canina, amb un gran èxit de participació

El certamen, que al principi es feia dins el marc del Saló Internacional de la Técnica Avícola i Ramadera, EXPOAVIGA, va decidir l'any 1997 emprendre l'aventura en solitari, amb uns resultats esplèndids tant pel que fa a la superficie d'exposició com al nombre de visitants. Així, per exemple, dels 4.701 metres quadrats de superficie real ocupada en l'edició de 1993 es va passar als 8.611 metres quadrats de la darrera edició, l'any 1999.

El Company Jenaro Sancho Martínez de Vírgala, Fill Predilecte de Sant Boi

El Ple Municipal de l'Ajuntament de Sant Boi celebrat el 18 de desembre de 2000 va aprovar per unanimitat la concessió del títol honorífic de Fill Predilecte de Sant Boi al nostre company, veterinari i mestre de professió, Jenaro Sancho Martínez de Vírgala, en reconeixement al seu compromís amb els seus principis i a la seva abnegada dedicació envers el seus conciutadans i conciutadanes. Aquesta proposta estava avalada per prop de cinquanta entitats de la Ciutat i totes les forces polítiques del Consistori.

Nascut a Cabredo (Navarra) el 1929, Jenaro va arribar a Sant Boi fa 47 anys per tal d'exercir com a veterinari. A banda d'aquesta activitat professional, també va treballar com a mestre en dues escoles del municipi i director dels mercats municipals. Aquestes feines les va compaginar amb una intensa tasca a diferents institucions i iniciatives solidàries, treballant intensament en favor de les persones més necessitades de la societat local. Anteriorment havia rebut diversos premis per la seva llarga trajectòria altruista, entre d'altres la Medalla d'Or de l'Associació per a la Lluita contra el Càncer i la Carta de Hermandad de la Orden de los Hermanos de San Juan de Dios.

Malgrat la seva avançada edat, actualment continua treballant en favor dels altres i és membre de la Fundació Tomás Canet, dedicada a promoure la integració dels malalts mentals.

Eduard Saló
Veterinari

MERCAT DEL RAM DE VIC

Del 5 al 8 d'abril se celebrarà a Vic una nova edició del Mercat del Ram, un referent en el món firal i ramader de Catalunya.

Paral·lelament a la mostra de bestiar i fira ramadera, s'organitzen diverses activitats, entre les quals destaquen les Jornades Tècniques i el Concurs Català de Canals Porcines, el qual estableix un premi d'un milió de pessetes al millor porc classificat, 200.000 ptes. al segon i 100.000 al tercer.

Per a més informació:
Institut Municipal de Promoció i Economia de Vic (IMPEVIC)
Tel 938 833 100
Correu electrònic: impevic@impevic.net

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

CURSOS DE ESPECIALIZACIÓN EN REPRODUCCIÓN DE GANADO VACUNO

Organizados por la Asociación Iberoamericana de Reproducción Animal (AIRA) de la World Veterinary Association, los Cursos de Especialización en Reproducción de Ganado Vacuno se celebrarán en el Instituto Superior de Ciencias Agropecuarias de la Habana (Cuba).

La AIRA fue creada en 1992 y actualmente cuenta con 50.000 asociados procedentes de todos los países de habla hispana y portuguesa. Uno de sus objetivos es facilitar formación continuada de calidad a los especialistas, a través de la organización de cursos internacionales y de la edición de una revista, Archivos de Reproducción Animal.

El Instituto Superior de Ciencias Agropecuarias de La Habana cuenta con una amplia plantilla de profesorado, integrada por doctores formados en universidades de Estados Unidos, Rusia y Europa. Posee además una extensa cabaña, disponiendo de 500 vacas para cada cursillista.

El programa del Curso es el siguiente:

- Demostración de aspectos funcionales del aparato genital. Palpación rectal.
- Preparación de recelas.
- Inseminación artificial y transplante de embriones.
- Diagnóstico precoz de gestación.
- Programación hormonal del parto. Asistencia al parto.
- Técnicas de la dilatación del conducto cervical.
- Partos de 3 insumos.
- Operación Cesárea.
- Asistencia al recién nacido. Neonatología.
- Problemas de la glándula mamaria.
- Anestesioterapia.
- Luxación de abomaso.
- Diagnóstico clínico de enfermedades.
- Test laboratiorales orientados al diagnóstico de campo.
- Miscelánea: Realización de intervenciones quirúrgicas que sugiere el cursillista.

La duración del curso es de 14 días, en sesiones de 12 horas diarias. Los grupos estarán integrados por 10-12 cursillistas españoles a los que se sumarán 4-5 personas de países iberoamericanos. El profesorado está coordinado por Roberto Brito, Catedrático de Reproducción del Instituto de Ciencias Agropecuarias de la Habana, y Félix Pérez, Catedrático de Reproducción de la Facultad de Veterinaria de Madrid.

El precio es de 240.000 pesetas e incluye pasaje, desplazamientos en La Habana, alojamiento en hoteles de tres estrellas en régimen de media pensión, seguros, matrícula y expedición del título académico. Las fechas de salida se acordarán según los intereses de los cursillistas.

Para más información: Félix Pérez Teléfono 915 436 473 Correo electrónico: jfperez@vet.ucm.es

SERVEI COMPYME

El Grup Banc Sabadell ha desenvolupat en col.laboració amb Telecor, empresa de serveis de telecomunicacions d'El Corte Inglés, el servei Compyme, adreçat a petites i mitjanes empreses.

Compyme permet disposar mitjançant un únic proveïdor de totes les necessitats de telecomunicacions (telefonia digital, Internet, línies d'alta velocitat, correu electrònic, centraleta d'alta tecnología, etc.) que pugui tenir una pime. El servei ofereix a més a més la possibilitat de seleccionar automàticament i amb total independencia l'operador de telefonia que en cada moment garanteixi el millor preu.

El servei Compyme es contracta mitjançant la modalitat de renting de Bansabadell Leasing, la qualcosa suposa que no s'han d'afrontar grans desemborsaments, a la vegada que permet beneficar-se d'importants avantatges fiscals, ja que les quotes de renting són totalment deduïbles com a despeses.

Per a més informació o qualsevol consulta es pot contactar mitjançant les oficines del Grup Ban Sabadell o mitjançant el correu electrònic que es troba a la web del Banc, *www.(bancsabadell o solbank).com/empresa.*

AGENDA

JORNADES I CONGRESSOS

MADRID
VII Jornades Científiques de Veterinària Militar
Dates: 30 de maig a 1 de juny de 2001
Contingut: Higiene alimentària i Bioseguretat
Organitza: Centro Militar de Veterinaria
Fax. 917 101 192.

5º Congrès Internacional d'Alimentació, Nutrició i Dietètica
Dates: del 14 al 16 de novembre de 2001
Organitza: Sociedad Española de Dietética y Ciencias de la Alimentación ICDA. Tel. 914 598 553
e-mail: congreso@nutricion.org
http://www.nutricion.org

LAS PALMAS DE GRAN CANARIA
VII Congrès Anual de la Sociedad Española de Medicina Interna Veterinaria
Dates: del 17 al 21 d'octubre de 2001
Organitza: Universidad de Las Palmas
Tel. 928 451 114
http://www5.ulpg.es/servidores/medicina

ARENYS DE MAR
Jornadas sobre Producción de Carne de Pollo
Fechas: 26 y 27 de marzo de 2001
Contenido: Producción de pollos en el mundo y España, alimentación y manejo de los reproductores, medio ambiente del criadero, enfermedades, costes de producción, etc.
Organiza: Real Escuela de Avicultura.
Tel. 937 921 137.
http://www.avicultura.com/cursos/

Jornadas sobre Avicultura de Puesta y de Carne Diferenciadas
Fechas: 24, 25, 26 y 27 de abril de 2001
Contenido: Producción de huevos en el mundo y en España, sistemas de producción de huevos, producción de huevos ecológicos, normativas legales en la producción extensiva de pollos, etc.
Organiza: Real Escuela de Avicultura.
Tel. 937 921 137.
http://www.avicultura.com/cursos/

Jornadas sobre Otras Especies Avícolas
Fechas: 15, 16, 17 y 18 de mayo de 2001
Contenido: Producción de perdices y otras aves cinegéticas, avestruces y patos
Organiza: Real Escuela de Avicultura.
Tel. 937 921 137.
http://www.avicultura.com/cursos/

KUSADASI (Turquia)
XX Congreso Internacional de Hidatidología
Fechas: del 4 al 8 de junio de 2001
Contenido: temas relacionados con la Hidatidología
Organiza: Sociedad Turca de Hidatodología-Asociación Internacional de Hidatodología
E-mail: hydatitd@med.ege.edu.tr

PREMIOS

Premio Cristóbal de la Puerta
Convoca: Editorial Agrícola Española y Colegio Oficial de Ingenieros Agrónomos de Centro y Canarias (COIACC)
Solicitud: COIACC. Tel. 914 416 198
Requisitos: Trabajos inéditos de interés sobre un tema concreto de ganadería
Plazo de presentación: 16 de abril de 2001

Premio de Investigación sobre Bioética 2000-2001
Convoca: Fundación Víctor Grífols i Lucas
Solicitud: Tel. 935 710 410.
http://www.grifols.com/fundacio
Requisitos: trabajos sobre temas relacionados con los problemas de la Bioética que no hayan obtenido ningún otro premio o reconocimiento.
Plazo de presentación: 31 de mayo de 2001

IV Premio "Biovet Laboratorios 2001"
Convoca: Il.lustre Col.legi Oficial de Veterinaris de Tarragona
Solicitud: http://www.fut.es/~covt
Requisitos: trabajos prácticos sobre patología, epidemiología, producción o sanidad
Plazo de presentación: 15 de junio de 2001

Premio de Experimentación e Investigación "ANAPORC 2001"
Convoca: Asociación nacional de Porcinocultura Científica
Solicitud: Secretaría ANAPORC. Avda. La Selva, s/n 17170 AMER (Girona)
Requisitos: Trabajos clínicos y experimentación en el campo de la producción porcina
Plazo de presentación: 1 de agosto de 2001

CURSOS

LLEIDA
5è Curs d'Enginyeria Ambiental
Dates: 23 a 25 d'abril de 2001
Contingut: Aplicació Agrícola de Residus Orgànics
Organitza: Universitat de Lleida, Dept. de Medi Ambient i Ciències del Sòl.
Tel. 973 702 603
e-mail: lea@macs.udl.es

CÁCERES
XXXII Curs de Microcirurgia/XIV Curs pràctic de Facoemulsió en animal "in vivo"
Dates: 16 i 17 de juny de 2001.
Organitza: Universidad de Extremadura, Centro de Cirugía de Mínima Invasión.
e-mail: ccmi@unex.es
http://www.unex.es/ccmi

LA HABANA (CUBA)
Cursos de Especialización en Reproducción de Ganado Vacuno
Dates: a convenir
Organitza: Asociación Iberoamericana de Reproducción Animal (AIRA)
Tel. 915 436 473 e-mail: jfperez@vet.ucm.es

PAMPLONA
XII Màster Universitari en Investigació, Desenvolupament i Innovació de Medicaments 2001/2002
Dates: termini màxim d'admissió de sol·licituds 18 de maig
Contingut: Investigació Preclínica, Investigació Clínica, Qualitat, Gestió de la Investigació, Gestió Empresarial, Registres
Organitza: Centro de Investigación en Farmacobiología Aplicada, Universidad de Navarra (Dª Estefanía Berjón)
Tel. 948 425 653 e-mail: masterid@unav.es

VALLADOLID
Cursos Prácticos sobre manejo y sacrificio de Avestruz
Fechas: 27 de abril a 1 de mayo de 2001
Contenido: manejo, sexado, identificación, transporte, aturdimiento, sacrificio, etc.
Organitza: Mercaavestruz 2001 Tel. 983.58.04.72

BECAS

Becas de la Fundación Víctor Grífols i Lucas para proyectos de investigación, tesis o tesinas sobre temas relacionados con la Bioética
Plazo de presentación de los proyectos: 31 de mayo de 2001
Información: Tel 935 710 410.
http://www.grifols.com/fundacio

LEGISLACIÓ

ALIMENTS

Ordre de 15 de desembre de 2000 per la qual es fixen les condicions d'identificació dels aliments destinats a usos mèdics especials susceptibles de financiació pel sistema nacional de salut.
BOE nº 6 6/1/2001

Reial Decret 117/2001 de 9 de febrer pel que s'estableix la normativa bàsica de foment de les inversions per a la millora de les condicions de transformació i comercialització dels productes agraris, silvícoles i de l'alimentació.
BOE nº 36 10/2/2001

AJUTS, SUBVENCIONS, INDEMNITZACIONS

Ordre de 26 de desembre de 2000 per la que es crea la mesa de coordinació del ajuts ramaders en els sectors de la carn de vacu, oví i cabrum.
BOE nº 5 5/1/2001

Ordre de 20 de desembre de 2000 per la qual s'incrementa la quantia dels ajuts que estableix l'ordre de 13 d'abril de 2000 per la qual es modifiquen les bases reguladores de l'ajut destinat a l'execució de programes sanitaris d'higiene i profilaxi animal i es convoca el corresponent a l'any 2000.
DOGC nº 3296 2/1/2001

Reial Decret 3/2001 de 12 de gener pel que s'estableix un règim d'ajuts a la utilització de mètodes de producció agrària compatibles amb el medi ambient.
BOE nº 12 13/1/2001

Ordre de 22 de gener per la qual es modifiquen les bases dels ajuts per al foment de l'artesania alimentària a Catalunya i es convoquen els corresponents a l'any 2001.
DOGC nº 3316 30/1/2001

Ordre de 25 de gener de 2001 per la qual es regulen les subvencions per a la retirada del mercat de les farines animals.
DOGC nº 3316 30/1/2001

Reial Decret 87/2001 de 2 de febrer pel qual es modifica el Reial Decret 1973/1999 de 23 de desembre sobre determinats ajuts comunitaris en ramaderia.
BOE nº 30 3/2/2001

Ordre de 29 de gener per la qual es fixa el procediment per a la tramitació dels ajuts als productors de bestiar boví, oví i cabrum establerts per les respectives organitzacions comunes de mercat per a l'any 2001.
DOGC nº 3323 8/2/2001

Resolució de 8 de gener de 2001 per la qual s'anuncia la publicitat de les subvencions atorgades pel fons espanyol de garantia agrària amb càrrec als fons comunitaris europeus del Feoga-garantía.
BOE nº 38 13/2/2001

ANIMALS DE COMPANYIA

Resolució de 15 de gener per la qual es fa públic l'acord del Govern de 5 de desembre de 2000 de delegació de competències sancionadores en matèria de gossos considerats potencialment perillosos a diversos ajuntaments.
DOGC nº 3314 26/1/2001

BEQUES

Ordre de 19 de gener de 2001 per la qual es convoquen beques de formació i perfeccionament de l'Agencia Española del Medicamento.
BOE nº 34 8/2/2001

MALALTIES

Ordre de 12 de gener de 2001 per la qual es desenvolupa l'annexa XI del Reial Decret 3454/2000 de 22 de desembre, pel qual s'estableix i regula el Programa Integral Coordinat de vigilància i control de les Encefalopaties Espongiformes Transmissibles (EET) dels animals.
BOE nº 12 13/1/2001

Reial Decret 3478/2000, de 29 de desembre pel qual es modifica el Reial Decret 2611/1996 de 20 de desembre, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació de malalties dels animals.
BOE nº 17 19/1/2001

MEDI AMBIENT

Anunci d'informació pública del projecte de decret pel qual es deroga la disposició addicional 3 del decret 93/1999 de 6 d'abril sobre procediments de gestió de residus.
DOGC nº 3313 25/1/2001

PESCA

Ordre de 21 de desembre de 2000 per la qual s'estableix el pressupost destinat a l'execució del programa sanitari de les agrupacions de pesca marítima recreativa.
DOGC nº 3296 2/1/2001

Decret 407/2000 de 27 de desembre de creació de les meses sectorials del sector de la pesca.
DOGC nº 3299 5/1/2001

ALTRES

Reial Decret 38/2001 de 19 de gener pel qual es modifica el Reial Decret 259/1999 de 12 de febrer pel qual es crea la comissió per a l'anàlisi i prevenció del frau en els sectors agroalimentari i de la pesca.
BOE nº 28 1/2/2001

Resolució de 26 de gener de 2001 de la secretaria general d'agricultura per la qual es publica el calendari oficial de certàmens ramaders a celebrar durant l'any 2001.
BOE nº 33 7/2/2001

Reial Decret 60/2001 de 26 de gener sobre el prototipus racial de la raça bovina de lídia.
BOE nº 38 13/2/2001

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Es traspassa

Centre veterinari a Premià de Mar
Amb consulta, perruqueria i tenda completament equipades
75 metres quadrats de superfície
800 clients

Preu: 4.500.000 pessetes

Tel 619 600 968

Es ven

Ecògraf marca Hitachi, model ENB-22 (any 1985)
Frequència del traductor electrònic lineal 3.5 Mhz

Tel 93 725 83 68

Es ven

Aparell de raigs X
mod. Ecovet 160
Característiques:
100 kV i 160 mA.
En perfecte estat
i amb accessoris
(davantals,
tanc de revelat, etc.).

Preu a convenir

Tel. 933 731 803

Es traspassa amb opció de compra

Consultori veterinari a Barcelona en funcionament. Amb raigs X. Preu a convenir. Possible incorporació immediata.

Interessats truqueu al 933 463 664

Es traspassen

2 consultoris a la província de Barcelona
amb clientela fixa, possibilitats d'expansió.
Beneficis reals demostrables.
Qualsevol proposta es pot negociar.

Tel 669 706 616

Es ven

Llum inactínica de paret.
8.000 ptes.

Aparell radiogràfic Microvet 100x100 de Quiron homologat.
750.000 ptes.

Taula de cirurgia hidràulica mod. F18 de Quiron.
200.000 ptes.

Làmpada d'exploració de fibra òptica Welch Allyn amb trípode de Quiron.
100.000 ptes.

Xassís 30x40 pantalla intensificadora de terres rares.
40.000 ptes.

Xassís 30x40 pantalla normal.
20.000 ptes.

Xassís 24x30 pantalla normal sense estrenar.
12.000 ptes.

Obreboques Smith Barker.
2.000 ptes.

Pinces cocodril.
2.500 ptes.

Davantal plom.
10.000 ptes.

Guants plom.
10.000 ptes.

Fòrceps dentals.
3.000 ptes.

Taula d'escriptori amb 2 calaixos 1x0,75 metres.
5.000 ptes.

Armari de fòrmica 1,38x2,25 amb portes corredores i múltiples prestatgeries.
30.000 ptes.

Tel. 933 325 616 i 610 949 293

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

ens agrada **servir** amb

SEGURETAT

TRANSPORT ISOTÈRMIC

·Per a veterinaris
·Tot tipus de material o medicament
·De forma urgent

Amb transport especial

CENTAURO
SERVEIS VETERINARIS

El Macià
08519 Masies de Roda (Barcelona)
Tel. **938 540 000** (4 línies)
Fax **938 500 375**

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

* Fets, no paraules

REMSA
REM SANITAT ANIMAL, S.L.

Bòbila, 6-8 · Tels. 93 692 08 44 · Fax 93 580 50 59 · E-mail: remsa@cecot.es
08290 Cerdanyola del Vallès (Barcelona)